

زانای به‌ریز و لیکۆله رو دلسۆز دوکتور: محهمەد سه‌دیق موفتی زاده

۱۳۰۰-۹/۶-۱۳۶۳ ی هه‌تاوی

ناوچه‌ی سنه‌ی کوردستان بی‌گومان یه‌کیکه له‌گه‌وره‌ترین ناوه‌نده‌کانی فه‌ره‌ه‌نگ و هونه‌رو ئه‌ده‌بی کوردی که له‌ئامیزی خۆیدا سه‌تان شاعیر و نوسه‌ر و فه‌یله‌سوڤ و زانای بی‌وینه‌ی په‌روه‌رده‌کردوه. لێره‌شدا به‌داخه‌وه هه‌روه‌که هه‌مو ناوچه‌کانی تری کوردستان تائیس‌تا لیکۆلینه‌وه یه‌کی پان و به‌رین که هه‌مو لایه‌ن و سوچ و قوژب‌نی فه‌ره‌ه‌نگه‌که مان بگ‌ریته‌وه نه‌کراوه و ئاگاداریمان له‌ژیان و به‌سه‌ر هاتی زانایانی سنه‌وده‌ورو به‌ری زۆر که‌مه. لێره‌دا به‌سه‌ر هاتی زانای به‌ناوبانگ دوکتۆر محهمەد سه‌دیق موفتی زاده که به‌قه‌له‌می خۆی نوسراوه بو‌تان ده‌گیرینه‌وه.

ناوم محهمەد سه‌دیق، ناوی بنه‌م‌اله‌ییم موفتی زاده یه له‌سالی ۱۳۰۰ ی کوچی هه‌تاوی له‌گوندی "دشه" له‌ناوچه‌ی هه‌ورامانی جوانپۆهاتومه‌ته دنیاوه. باوکم مه‌لاعه‌بدوڵلای "موفتی" کوری "مه‌لاحمود" کوری "مه‌لا محهمەد" کوری مه‌لا ئه‌حمه‌د-ی گه‌وره له‌بنه‌م‌اله‌ی مه‌لایانی "دشه" یه. دایکم کچی سه‌یید "شه‌هابه‌دین" تالشی و دایکی کچی شیخ "عوسمان" ی ته‌ویله‌بی هه‌ورامانه.

له‌سالانی پیش شه‌ری جیهانی یه‌که‌م باوکم له‌لایه‌ن فه‌رمانه‌ره‌واکانی ئه‌رده‌لانه‌وه ده‌عه‌وت کراوه بو‌شاری "سه‌نه" و بووه به‌موده‌ریسی خوینگه‌ی مزگه‌وتی "دارول ئیحسان" پاش چه‌ن سال له‌روژگاری فه‌رمانه‌ره‌وایه‌تی قاجاری یه‌کان دا ده‌عه‌وت کراوه بو‌تاران وله‌قه‌بی "مفتی کوردستان" ی پی‌دراوه و گه‌راوه‌ته‌وه بو‌شاری سه‌نه. ته‌مه‌نم شه‌ش سال بووه، باوکم له‌شاری سه‌نه کوچی دوابی کردوه، دایکیشم پینج سال پاش کوچی دوابی باوکم له‌"دشه" له‌دنیا ده‌رچوووه.

۲- به‌رگی ۲ که‌شکوگی که له‌پوری ئه‌ده‌بی کوردی

۳- به‌رگی ۳ که‌نجینه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و زانست (شه‌پۆل)

۴- دیوانی حاجی قادر کوچی لاپه‌ره‌ی ۱۰۵

۳۲۶ - شه پۆل

خویندنی سه ره تاییم له گونده کانی: دشه و خانه گا و شاری سنه دوایی هیناوه. له سالی ۱۳۱۵ی کوچی هه تاوی دهستم کردوه به خویندنی عولومی ئیسلامی و له خزمهتی زانایانی تاینی مهلبهنگهلی شاره زور، مهربوان، موکریان و شارگهلی: پینجوین، سلیمانی، کهرکوک هه ولیر، ره واندز، مههاباد و سنه دهرسم خویندوه.

ئه وزانایانه که له خزمهتیاندا دهرسم خویندوه ئه مانه: کاکم حاجی مهلا خالیدی موفتی، مهلا سهید عارف، مهلا سالحی "تریفه" سهید بابا ره سولی "عهبا بهیلی"، له مهلبهندی شاره زور، مهلا باقری بالکک، مهلا مهحمودی "دهره تفی" له مهربوان، مهلا عهلی "حه مامیان" مهلا شیخ محمه دی "بورهان" له موکریان، مهلا عارفی بانه بی، مهلا سهید عهلی له "پینجوین" مهلا مسته فای حاجی مهلا ره سوول، مهلا عهبدو لای بیژوی له سلیمانی، مهلا عهزیزی شلی خانه بی له کهرکوک، مهلا سالحی دیبه گه بی، مهلا ئه بوبه کر ئه فهندی له هه ولیر، مهلا عهبدو لکه ریم ئه فهندی له ره واندز، مهلا سه دق و مهلا حوسین مهجدی، مهلا حمودی موفتی کاکم له شاری سنه که ئیجازه ی عیلمیم لای ئه و، وهرگرتوه و له دواییدا له شاری سلیمانی ماموستایانی هه یته تی زانیاری تاینی ئه وقاف پاش تا قی کردنه وه ئه و ئیجازه نامه یان بوم مور کردوه وله تارانش شورای عالی وه زاره تی فهرهنگ ئیجازه نامه ی ئیفتا و تهدریسی بوم دهر کردوه.

له سالی ۱۳۲۳ له وه زاره تی فهرهنگی ئه و روژگاره و ئاموزیش و پروهریشی ئیستا بوم به ماموستا و موعه لیم له شارگهلی مههاباد و سنه و خوره م ئاباد و تاران دهرسم داوه. له سالی ۱۳۴۱ له دانشکده ی ئیلاهی یات و مه عاریفی ئیسلامی دانشگاهی تاران ده و ره ی لیسانس و دوکتوریم دوایی پی داوه و له دانشکده ی ئه ده بیاتیش داماو ه یه ک خه ریکی عولومی ته ریه تی و زمانه وانیش بوم، له و ماوه یه شدا له ده بیرستانه کانی شاری تاران دهرسم داوه.

له سالی ۱۳۴۹ بوم به ماموستای زمان و ئه ده بی کوردی دانشکده ی ئه ده بیات و عولومی ئینسانی دانشگاهی تاران، له و ماوه یه دا بیجگه له دهرس دانی زمانی کوردی ئه ده بیاتی فارسی و عه ره بیشم تهدریس کردوه.

له سالی ۱۳۵۹ که به هو ی شو رشی فهرهنگی یه وه زانستگای تاران داخرا، بو من دهره تییک بو تاله مال دانیشم و نوسینی ئه وریز مانه کوردی یه م که به دهسته وه بو ته و او بکه م.

له گه‌ل‌ئەوێشدا خەریکی له سەرنوسینی دیوانی مەولەوی (مەعدومی) بوم و ئیستاش هەر خەریکی ئەو کارەم. "چۆن بو خەریکی زمان و ئەدەبی کوردی بوم" له سەرەتای ئاوە زیانمەوێ خەریک بونی خویندەنەوێ هۆنراوە کانی مەولەوی ولێ دوان له مانا کانیان له لایەن ئەندامانی بنە ماله کهمان و دوستانەوێ هانی دام که پێوەندی یه کی به تین له گه‌ل‌ زمان و ئەدەبی کوردی دا بهینمه دەس ئەم پێوەندی یه بووه هۆی ئەوێ که ئەو ماوه یه که له کوردستانی عێراقدا ئەم خویند زۆرتر خەریکی زمان و ئەدەبی کوردی بم. تاله سەرەتای دەست پێ کردنی شەری جیهانی دوهمدا که سیاسەتی فرمانرەوایی تورکیا گۆرا رۆژنامەنوسینی کوردە کانی ئەوی بو ولاتانی دەرەو، ئازاد کرا، کام "محەمەد میهری به گ" که پیش شەری جیهانی یه که م شەهیدی نەمر شیخ عەبدولقادر - ی گەیلانی زاده له شاری ره‌واندزه‌وه له گه‌ل‌ خۆی بردبووی بو شاری ئەسته مبول (به‌داخه‌وه من هەرچاوم پێ نه کهوت) بۆیه که م جار به کوردی نامە ی بونوسیم وله نامە که یا زۆر هەلی نابوم که له خزمەت کردن به زمان و ئەدەبی کوردی له هەر هەل و مەرچیکدا کو تایی نه که م ئەو هەلانی ئەوانه بو به هۆی ئەوێ که زۆرتر له جارێ خەریکی لیکۆلینەوێ له زمان و ئەدەبی کوردی بم.

له سالی ۱۳۳۸ دا که له لایەن حوکومەتەوێ رۆژنامە ی کوردستان له تاران دەر جو پیشنیاری سەرنوسەری ئەو رۆژنامە یه م قەبول کرد، چونکه له لایه که‌وه به هەلیکی گەرەم زانی که له وریگایه‌وه به پێی توانایی خۆم خزمەت به زمان و ئەدەب و میژوی گه‌له چه‌وساوه که مان بکه‌م وله لایه کی دیکه‌ش‌وه پیم‌وابو دەرچونی ئەو رۆژنامە یه به‌زمانی کوردی له لایەن دەولەتی ئێرانەوێ، باوه کو مەبه‌ستیکی ته‌بلیغاتیشی تیدا بویی به‌لام پێ هاتیکی به‌لگه‌دار بو سه‌باره‌ت به هەبون (مەوجودی یه‌ت) ی گه‌لی کورد، زمان و ئەدەب و نیشتمانی. له‌و سالانه‌دا که سەرنوسەری رۆژنامە ی کوردستان بوم گه‌لی مه‌تالیبی ئەدەبی کوردیم نوسیوه و له‌و رۆژنامە یه‌دا له چاپ دراوه هەندی له‌ومه‌تله‌بانه ئەمانه‌ی خواره‌وه‌ن:

۱- کوری مه‌لیک‌غازی حەزرتی شیخ عوبەیدیلا شاهی شه‌مزی (قدس سره) که له ۱۸۸۰ ی زانی به‌دزی زالمەن راپه‌ری و مافی ره‌وای خۆی و نه‌توه‌که‌ی ده‌ویست.

۳۲۸ - شه پۆل

۱- کوۆ کردنه وهی نزیکه ی ۲۵۰ پارچه له هۆنراوه کانی سهید "عه بدوره حیمی مهولهوی" له نیو به یازه ده سنوسه کوۆ کان و راست کردنه وه یان و کورته لی دوانی له مانای هۆنراوه کان.

۲- کوۆ کردنه وه و راست کردنه وهی زۆربه ی هۆنراوه کانی "وه لی دیوانه".

۳- کورته لی کوۆلینه وه یه ک له دیوانی "مه لا په ریشان" وله چاپ دانی هه ندی له هۆنراوه کانی.

۴- راست کردنه وه و له سه ر نوسینی دیوانی "سه یید سألحی کرماشانی".

۵- راست کردنه وهی شیرین و فه رهاد دانراوی مه لا "وه له دخانی گوران".

۶- راست کردنه وهی هه ندی له هۆنراوه کانی "که نیه ک و یازده رهم" که به شیکه له شانامه ی کوردی دانراوی "سه ره نگ ئه لماس خانی که نو له بی".

۷- زه نجیره و تاری له باره ی ریزمانی کوردی یه وه له ژیر سه ردپری چۆن بنوسین و بخوینینه وه".

۸- زه نجیره و تاری له باره ی ژیا نی کوۆمه له که مان وره خنه گرتن له هه ندی بیرو باوه روره سم و یاسای ناله باری کوۆمه لایه تی، له ژیر سه ردپری "له کوۆمه لا چۆن بژین؟".

۹- کوۆ کردنه وه و راست کردنه وهی دیوانی مه لا "حامیدی ئالیجانی" له ناوچه ی ژاوه روۆ.

۱۰- راست کردنه وهی شه ره قسه ی ئاسمان وزه وی هه لبه سراوی "میرزا عه بدولقادی پاوه بی".

۱۱- راست کردنه وهی جه نکه نامه ی "کوله وعاینه مه ل" هه لبه سراوی "میرزا عه بدولقادی پاوه بی".

۱۲- کوۆ کردنه وه و راست کردنه وهی شوینه واری شیعر گه لی له شاعیره کانی کورد له ژیر سه ردپری: "له هه ر گولزاری گولی".

۱۳- چه ند پارچه هۆنراوه یه کی نیشتمانی ونه ته وایه تی و عیشقی و چه ند ورده چیروکی هۆنراوه به شیوه ی ته نز و توانجی نه ته وایه تی و کوۆمه لایه تی وه ک "چیروکی مام ریوی و په پوسلیمانیه و چیروکی "فیل و بولبول".

۱۴ - زەنجیره و تاریکی فەلسەفی و سورشتی لە ژێر سەردێری "ریڤگای خوداناسی".
۱۵ - مێژولکەیی حوکومەت کانی کورد.
۱۶ - راست کردنەوه و لە چاپ دانی مناجاتی "خانای قوبادی" بە ناوی "حەفت بەند".
ئەو مەتالیبە هەمویان لە ژێر عەونانی "م.ص.م" کە کورت کراوەی محەمەد سەدیق موفتی زاده یە لە ژمارە کانی رۆژنامەیی کوردستان کە لە چوار بەشدا بەرگ گراوان لە دەسدان. رۆژنامەیی کوردستان با وە کۆ لە ژێر چاوەدێری سەختی حوکومەتدا دەر ئەچو لە گەڵ ئەو ش لە راستەقینە دا خزمەتێکی گرینگی بە زمان و ئەدەب و مێژوی گەلی کورد ئە کرد. بەلام پاش چوار سال بۆ دەوڵەت دەرکەوت کە لە چاپ دانی ئەو رۆژنامە یە جگە لە زیان بۆ سیاسەتی دەوڵەت سویدیکی تێدانی، ئینجا لە بەر ئەو لە سەرەتای بەهاری ۱۳۴۲ دارۆژنامە کە داخرا.

جگە لە و کارە ئەدەبی یانە کە لە رۆژنامەیی کوردستان جی بە جیم کردون لە سالی ۱۳۳۸ و تا پاییزی سالی ۱۳۵۸ چەن زنجیره و تاری ئەدەبیم لە بارە ی ئەدەب و مێژوی کوردەوه نوسیوه و لە رادیوی کوردی ئێران بلا و بونەتەوه و بە شیکێ زوری ئەو سەردێرانه بلا و کراونەتەوه: لیک دانەوهی وێرە یی بە سەر هاتی باو باپیرانمان، وێرە و وێرەوانان، پەندی پێشینان، راست کردنەوه و لە سەر نوسینی دیوانی نالی، شیعری شیوه گۆرانی کوردی، مەستورە ی ئەردەلان کە بۆ یە کەم جار لە نیو بە یازە کۆنە کان دا بە دەستم هینابو.

گرینگترین کاری مامۆستا دوکتور مفتی زاده، شی کردنەوهی شیعەرە کانی مەولەوی تاوه گۆزی یە. بۆخۆی لە پیش و تاریکدا کە لە سەر غەزە لە کانی مەولەوی نوسیویەتی دەلی:
لە سەرەتای ئاوه زیانمەوه جاروبار گویم لە هونراوه کانی مەولەوی ئەبو کە خزمان و دوستان لە کۆر و کۆمەلی شەوانە و رۆژانەدا بە بۆنە ییکەوه دەیان خویندەوه. جوانی و پاراوی ئەم هونراوانە کەم کەم سەرنجیان را کیشام و حەزم ئە کرد منیش وە کۆ ئەوان ئەو هونراوانەم لە بەر بن و لە مانا و مەزمونی دلرفینیان تی بگەم. ئەم حەزە پالی پیوه نام کە رۆژ بۆ رۆژ زۆرتر لە هونراوه کانی مەولەوی بکۆلمەوه، لە هەر جیگایە ک دەسنوسیکی کۆن و تازە ی شیعیریم چاوپێ

۳۳۰ - شه پۆل

بکه وتبایی ته گه رام که هونراوه کانی مهولهوی له ناو ته و هونراوانه دا بدۆز مه وه و به سه ر و پئ شكاوی بیانخوینمه وه.

به داخه وه ره شه بای مردن مۆلتهی نه دا به ربوبی باغی ته م زانایه مان، به ته واوی ده س که وی و پیش ته واوبونی ته م کاره گرینگه دنیای بی وه فای به جی هیشت و شی کردنه وه ی دیوانی مهولهوی به نا ته واوی به جی ما. دوکتور محمه د سه دیق موفتی زاده له سالی ۱۳۰۰ ی هه تاوی له دایک بوه وه له شه وی سی شه مه ۶/۹/۱۳۶۳ ی هه تاوی له شاری تاران وه فاتی کرد و له گوهرستانی وه بسولقه ره نی کرماشاندا به خاک ته سپیر درا.

شيعری: دوکتور صدیق موفتی زاده

له سه ر کانیواوی له بیخی داری	دانیشن خو شه له گه ل ناز داری
هیچ خه مت نه بی راز و نیاز که ی	به دل ته ماشای دو چاوی باز که ی.
خو شه یار گرتن خو شه دل داری	خو شه له مه ی نه ت جهان رزگاری
په ژاره ی ژیان له دل ده رکه ی	رابویری تاوی به بی غه مباری
دل م له ده ردی دوریت غه مباره	بی تو سو ماییم تاریک و تاره
بی یادی گو لی جوانی جه مالت	ژیانم له لا وه ک ژاری ماره

□ □ □

ته م ووگه رده لول مله و سه ر به رزان زه ردی روخساری گه لای سه ر ته رزان

۱- بروانسه کتیی زانایانی کورد ج- ۴ و ۵ په ره ی ۱۳۳ باسی سه یه مه حمودی گوگشن، کوردستانی نوسراوی (شه پۆل).

۲- به داخه وه دوکتور عابید- ی سیراچه دینی له حودودی ۱۴ ی مارس ی ۱۹۹۵ ی زاینی له ریازی حیجاز وه فاتی کردوه (شه پۆل) ته م شهرجی حاله که به قه له می دوکتور محمه د سدیق موفتی زاده نوسراوه له کوواری سروه ژماره ی ۷ سالی ۱۳۶۵ په ره ی ۲۹ تا ۲۶ له چاپ دراوه.

چوئی و بی دهنگی هەردان ئیلاخان
و شکای چه مه و شه تاو زاخان
په شیوی گولزار، ماتی ههواران
کزه ی و هرکاوان سهردی کوّساران
یه گرد نیشانه ی ئامای پاییزه ن
یا خوچه ته ئسیر دوری ئازیزه ن؟!
پاییز یانیهای فەسل غەمباران
یا واده ی سهردی مه یل نازان مه یل نازان
هه ورنه و پاییز چون ده رده داران
مه وارنو ئه سرین نه روی کوّساران
چون من دیوانه و شهیدا و سه رگه ردان
مه گیلو وه نه رم نه روی سه ر هه ردان
دیده پر جه هه ره س جگه ر پر جه خار
په یشان خاتر ده رون تیره و تار
گاگا جه هه سه رت مه نالو وه زار
ویل و سه رگه ردان نه کاو و کوّسار
جه و ساوه ئازیز من جه یاد به رده ن
وه هار شادیم خه زانش که رده ن
گرددوه ختی په ی من واده ی خه زانه ن
کالای نه و پاییز جه لام هه رزانه ن
ته م و گه رده لول ده رون پر دهر د
شو راوه ی ئه سرین هه ناسان سه ر د
زه ردی روخسار روماتی و بی دهنگی
په شیوی جه سته و کزیی و بی رهنگیی

۳۳۲ - شه پۆل

ماتەمی دەرون خەمگینی بی شو

سەرسات پاییزین پەری من بی تو - ۱ -

بەبۆنە ی جیژنی پیروزی نەوروژەو
کوردە! موژدە، باغی رەنجی لاوہ کانت ھاتەبەر
روژئی رزگاری لەژیر ھەوری ستم دا کەوتەدەر
جەژنی نەوروژت دەدا موژدە کەوہختی شادی یە
بۆنەجاتی نیشمانت تی بکو شە بی خەتەر
دوژمنت پشتی شکا، جەرگی برابەد خواھی تو
شووہرەتی رەنج و خەباتت روی زەوینی گرتەبەر
گۆل نەخوی کوردە! بەواتە ی پوچ و وادە ی چەوونەرم
دوژمنت بی ھیزە ئیستا، تودە سووینتی بەسەر
تو بە ھیزی بازووانی روژلە کانی نیشمان
بۆبەدس ھینانی مافت سینگی خووت کەوہ ک سپەر
قەت نەترسی ھەل لەدستت بەرنەدە ی، کوردە! دەخیل
کوششی ئەم چەندە سالە ی خووت نەخەیتە پشتی سەر
نیشمانت چاوەروانی ھەلمەتی شیرانەتە
تابە جاری تو لہ خاکت دوژمنت کە ی دەر بەدەر ۱

۱ - روژنامە ی کوردستان ژمارە ی ۱۸ - ۲ سەزماوہری ۱۳۳۹ و ۲۳ نوامبری ۱۹۶۰ ی زاینی چاپی تاران.

بابا تاهیر

دڤه را گەر شهوی وەیانەم بە ی	مە کەرینەم وە (کە ی قوباد) و (کە ی)
لە جزیی وەسلت ئە ی مە لە ک شپوہ	نمە دەوئەش بە (ئەصفەهان) و (رە ی)
دەورگەردون جە تو ش جیا کەرد!	تا وەرۆی حەشر، وە ی وەیانەم وە ی!
کەم بدە لا فوسەر برینیم تو	ئیسە سەر ئینە تیغ دە ی سادە ی!
با نەبو شون جە لە عیلەت ئاو حەیات	و من الماء کل شیء حی ←

به هاری^۱

جه ژنی نه وورۆزو وادهی به هاره
کاتی سهیرانی ههردو کوّساره
بای شه مالّ وه نهرم شنۆی خوّی بهردا
مژدهی به هاری به دهشت ودهردا
ههوری به هاری دهرون پر خروّش
وه ک عاشق دلی گهرمی هاته جوّش
فرمیسکی جوانی خوّی به تاو بهردا
دوّر، وه شینی کرد به دهشت ودهردا
به نالهی خه مین سه ذای هه لّ هاورد
نه مامان له خه وزستان بیّدار کرد
کوردستان بهرگی خالّ پوّشی
چاو گه وشه، تاوی وه ک نوقره جوّشی
قه لای کر یلهی به فری کو یستانی
بنای باش وه ستای به نای زستانی
له نالهی هه ورتو تریشقهی به هار
له رزی له سهردا، روّخی و هاته خوار
لیزه مهی باران تاوی دا له سهر
به فری هه لّمالی، خستی و دایه بهر
له سهر داهینای کردی به هه رهس
که م که م، ودهر کهوت نیرگز چاو مهس

- روژنامهی کوردستان ژماره ۴ چاپی تاران ساکی ۱۳۴۰ و ۳۱ مهی ۱۹۶۱-ژو ژماره ی پشت سه ربه ک ۱۰۷.
۱- م.ص.م.بانی دوکتور سدیق موفتی زاده.

۳۳۴ - شه پۆل

گول سووسهن بووی خووی به لآو کرده وه
سهختیی زستانی له بیربرده وه
له لانزاران چنور که وتهدهر
به لآو بو، بیینی شه و بوو وه که مههر
به ره زا، وه ک چین زلفی نازاران
خاووپه ریشان له رووی مه غاران
دهشت و دهر، سه وزو کووسار دلگیره
چریکه ی مه له و پیه ی نه چیره
شاخه ی شه تاوه له لانزاران
هاژه ی به فراوه له پای کووساران
قابه ی که وه له سه ر کلاوان
برقه ی تاف له دور، وه ک نوقره ی بی گهرد
ته ماشای ده وای دلی پر له دهرد
شنوی به ربه یان، کاوو نزاران
بین خووش، وه ک نه فسه نازک نازاران
گولالان له ناو باخ و چه مهن دا
خیزیمان له پای سه رووسه مهن دا
نه مامان خه لات «نه ورۆز» یان پوشی
سه وزه و گول باده ی به هاریان نوشی
وه نه وشه شین بو له ناو باخان دا
شه تاو په خشان بو به رووی زاخان دا
لاره و له نجه ی گول له پای ئیلاخان
به سوژه ی شه مال به رزه ده ماخان

دهرمانی دهردی دهرده دارانه
فینکی دلی دل نهو گارانه
ئیتر وادهی سه یردوس و دلداره
مهزرا دلنشین گولشن بی خاره
بولبول چاوه روان دیداری دلبر
سه ره له ئیواره هه رتاکه سه هر
به نه غمه ی خه مگین نهوای جیایی
په ژاره ی دوری و رازی ته نیایی
نه نالی به سوزده رون پر له چل
داخوم که ی شاد بی به روی جوانی گول
گیانی پاسه وان دهوری گولزاره
بو دینی دلبر له ئیتظاره
ئیمجا به ربه یان گول خوئی ته یار کرد
دیواخی سه وزی له روی خوی لابرده
بلبل له بوی خوش هه ناسه ی دلدار
دهرده م بی هوش بوله «حجله» ی گولزار
وه تهن! تو نه و گول من بولبولی تو م
من عاشقی زار دل پر چلی تو م
شهرته وه ک بولبول بوت به وه فایم
بوت شیت وشه یدا تهن به جه فایم
کورده گیان! نهوا زستان ته واوبو
که ژو کیو به هه ور به هار سیراوبو
بوچی واماتی؟ بی هوشی به سه!
بروانیشتمان پارچه ی نه طله سه

۳۳۶ - شه پۆل

هه مو شاخ و داخ مه زرای کوردستان
سه ر تا سه رشین و سه وزو گولستان
شاخه جوانه کان رازیانه وه
گولان له گولزار خیزیانه وه
وادهی سهیرانی ههردو کووساره
کاتی ته ماشای سه وزه ی به هاره
خه مگینی به سه په شیوی تاکه ی
ساتی دل خوش به کورده ده ساده ی!
به سهیری گولا له کاتی به هار
به سوژی نه غمه ی بلبل له گولزار
سه ختی سهردی ده ی فه راموشت بی
باده ی به هاری یاخودا نوشت بی
یا خودا نیشتمان هه ر به هارت بی
هه زاری وه ک من گیان نثارت بی

چیرۆکی مام ریوی

خوینده واره به ریزه کان! هه روه ها که زۆرتری برا کورده رو ناک بیرونه ته وه ویسته کانمان
ئاگیان لی یه ریشه و بناغهی و یژه وزانیاری هه ر که لی له سه ره تا وه چیرۆک و ئه فسانه که لیکن
که زانایان و یژه وانانی ئه و که له به هیژی مرخی جوان و زانینی خویمان ئه و چیرۆکانه یان
به ته شکلی به لا ووهو نرا و نویسه و کو کردوه ته، وه له ئا کامدابه ته هو ی پاراستنی بنچینه و
قانونی ره که زایه تی و مانه وه ی ئه و که لانه.

جا که وایه له سه ره هه ر کوردیکی خوین خاوین پیویسته به گویره ی لی هاتنی خو ی ئه و
چیرۆکه جوانانه که له با پیره کانمانه وه ده م به ده م هاتونه ته خوار وه هه ریه کیکیان هه زاران په ندو
ئاموژگاری به نرخه تی دایه، کویمان بکه نه وه، تارۆله کانی گهل ونه ته وه که مان که لکیان

لی وەرگرن وه له ژانیان دابیته هوئی وریابونه وه یان وئاگایی یان.
یه کی له وچیر وکانه چیرۆکی «ریوی و په پوسلیمان» یه که به مندالی بو یان گیراومه ته وه
ئه وامنیش به پیی توانایی خوم هوناومه ته وه، وه پیشکش به هه مو کوردیکی خوین خاوین و
نیشتمان ویست و دلسوزی گهل و کومه لی ئه که م.

مام ریوی زوری برسی یه و بو خوارده مه نی ئه سورپته وه :

روژی له روژان ریوی ییکی پرفیل بو خوارده مه نی که وته گهشت و گیل
ئه سورایه وه ئه م دۆل و ئه ودۆل ئه ی دا به پاوه بیوان و چول
هه واری نه ما خوئی نه کاپی دا کوز گه یی نه بو سوپ نه خواتی دا
نه هاوانه یی نه کونه کوئی نه کوتی پیسه نه خیگه روئی
نیپشه و په لای مریشک و سوئه نه کوته پارچه ی بیژنگه کوئه
نه توراهدانی رزیوو بی که لک نه پاروه نانی له پاشماوه ی خه لک
نه سه لکی دوینه نه دانه که شکی نه چه که کلاشی نه هه نگله مه شکی
نه سیرمی رزیو نه ژیره که وشی نه قوشقنی کون له دوری حه وشی
هیچی دهس نه کهوت زور به دامای به زکی برسی و به دل تو راوی
هاواری ئه کرد ئه ی دا به سه ردا ویل ویل ئه گه را به دهشت و ده ردا
کاتی مام ریوی ریی چولی ئه بری بالدار له ترسا هه مو هه ل ئه فری
هه ر چه نده گه را هیچی دهس نه کهوت ههروه ها ده ردی برسیه تی نه سه روت
ئه نجا که وته ری خوئی به ته نیایی بو مریشک خواردن ده وری ئاوی
ماوه یی ریی کرد به زگی برسی له به رخویه وه له خوئی ئه برسی:
داخوم سه گ له ناودالان که وتبن؟ مریشک له کولین هه مو خه وتبن
خاوه ن مال چاوی باش چویته خه و مریشکی قه له و بر فینم ئه مشه و؟!
به را کران و لوقه و ته قله ده و گه یشته نزیکی دی یی نیوه شه و
برسیه تی زوری زور بو هینابو ئاوه زو هوشی له دهس سه ن را بو
ناگا واقه یی له ده می ده رچو سه گه ل ئاوی گشت گوی یان لی بو

هه لمه تيان بو بردهه مو به چهپ چهپ گه ماره يان دا له راس و له چهپ
بو به سمرو به قوله وهه را «قلینچکەى کەرى تیدائە بچرا»
ئه وهى وت «بۆره» هادهرى نه كهى! ئه م ئهى وت «بازه» ته كان ده، سادهى!
ريوى ئه وهى دى كه وته باز بردن به دل دهسى كرد به كوفر كردن
ئه نجا له حه يبهت خوى كرد به «تول بر» له چنگيان ده رچو به گوپچر گوپچر
پاش ئه وه له دى به شهپ كرايه ده ر دوباره ريگاي كيوى گرت به
له ترسى گيانا ته كاني ئه دا ره پهى دلى وه كه ده هول ئهى كوتا
چوله بن به ردى خوى دابه هه ردا له تاوى زگى ئهى دابه سه ردا
ئه وشه وه به سه د ده رد روژى كرده وه له بهر برسبه تىي خه وه نهى برده وه
بو تاله ره شىي و بو داماوى خوى بو ئاورو چون و بو به دناوى خوى
بو رسوا بونى لاي سه گ و بالدار بو ئيتوار چونى له لادىي و له شار
ئهى نالاندله داخ به دريژهى شه و گار هه ر پيچى ئه خوارد وه كه پيچيانى مارا
پاش ئاهونا له و زارى بى سامان وتى: هيچ ده ردى نيه بى ده رمان
باش وايه ريگاي زه هاده ت بگرم به فه ن ريوازي عباده ت بگرم
ئه و كاته ريگاي حه ج ئه گرمه پيش تا هيچ بالدارى ليم نه كا ئه ندش
ته پلى به دناويم ئيترلى نادرى له پشته سه روغه يه تم ناكري
هه ميشه ناوم به چا كه ئه برى سه گيش بم بينى به ريزم بو ئه گرى
بالداره هه مو دين بو ده سماچ كردن بو دو عاي خه ير و «مفه ره ك» بردن
به فيل و كه له ك گشتيان كه ره ئه كه م ترسى خوم له دل ئه وان ده ره ئه كه م
ئه نجا به كه يفى خوم ئه بو يرم هه رمه لى چاخ بى هه لى ئه بژيرم
مام ريوى هه ستاخوى كرد به حاجى به لام ئه ش ترسا له تول و تاجبى
ميژه رى خرتى نايه ته وقى سه ر ريشى هيشته وه و عاباى كرده بهر
ده س به ته سبيح و قول به عبا وه ئه گه راو ده شتى ئه دا به پا وه

به ته کبیر وتن به له بیهیک کردن
به له قان له قان به سهر ته کاندن
ئه چو به ریوه به لاره وله نجه
په پوسلیمانی ریوی دی له دور
وتی وادیاره پیوویکی چاک بی
ئازاری نه بی بوچینی بالدار
هاته پیشه وه لئی کرد سلاوه
وتی مامه گیان ئوغرت خهیره!
مام ریوی وتی رۆله ریبارم
ریگایی دورو دریژم له بهره
ئه مه وی له حج دهسکه م به زاری
په شیمان بسم له کرده ی پوچم
«په پوسلیمانه» له ریوی فیلزان
منیش وه کو تو حج له سهره
مام ریوی وتی: باشه به چاوان
ئه نجاریگایان به جوت گرت بهر
شه له بیخ داری ههردوبوی که وتن
مام ریوی به درۆ، وراوه ی ئه کرد
یه پو لای وابو مامه بی حاله
به لام مام ریوی خه ونه ی برده وه
ئه وشه وه نه وزی نه چووه چاوانیی
به یانی که خور له که له اته دهر
ئه ورۆزهش رییان گرت تائیواره
چونه پیشه وه بولای ئاوییی

سهری ئه کوتایه گشت کون و قوژبن
به م شان وبهوشان به ریش جواندن
سیواک له بهر شال سۆل له سهر په نجه
سهر تاپای بالایی ئه دره وشاله نور
بی فیل و که له ک که لیک دلپاک بی
وابزانم تازه بوته ته توبه کار
مام ریوی یه واش وه لامی داوه
مه به ست چي یه له م گشت و سهره؟
خز مه ت گوزاری چینی بالدارم!
ماوه بی زوره حج له سهره
په پاریمه وه له ده رگای باری
به لکه به خشی تاوان و سوچم
ئه وه ی بیست وتی ده خیل مامه گیان!
من بو هاوده نگیت له گه ل خوت به ره
بو هاوری ییی تو ئاماده م به گیان
به هر جور بو ئه و رۆژیان داسهر
پاش نویژی شیوان پیکه وه خه وتن
یه واشی ده سی بو په پو ئه برد
هی ماندو بونه ئه و گرو گاله
ههر ئه تلا یه وه به ده م درده
له ژیرۆ هه ربو په پوی ئه روانیی
په پو و مام ریوی رییان گرت بهر
ئه روانن دی یی له دور دیاره
که له شیریکیان دی به ته نیایی

که له باب رای کرد هاته سه ری یان
پرسی: مامه گیان ئو غرت خهیره!
«مام ریوی وتی: رو له! ری بو ارم
ری گای دورو در یژم له بهره
که له شیر ده سی پچاله چاکی
وتی: مامه گیان من خا که سارم
ئه نجا له پیشگات من هیوام وایه
مامه تو ره بو: ئهم قسه چی یه!
به لام که له باب دل ی بردبو
ئه نجا مام ریوی بو شوینه گمکی
ئیمه داموین بو پیاوی بانگ و یژ
تانویژه کانمان نه که ونه قهزا
ئه لین: که له باب زانای خاسه
بونی که له شیر بو هاوری بی مان
په پوسلیمان و تی: زور چا که
ئه نجا ههرسی یان ده شتیان گرت بهر
ئه و شه وهش نوستن هه تابه یانی
مام ریوی فیل زان دیسان که وته پیش
ناگا «که و» ی جوان هاته سهر ری یان
«وتی مامه گیان ئو غرت خهیره!
«مام ریوی وتی رو له! ری بو ارم
ری گای دورو در یژم له بهره
که و وتی: دخیل سه د ئامان

سه لامی گهرم و گوری کرد لی یان
مه به ست چ یه له م گه شت و سهیره؟
خز مه ت گوزاری چینی بالدارم»
ماوه یی زوره حه جم له سه ره»
لیی پارایه وه و خو ی خسته خاکی
ئه رم نیش به ی سو پاس گوزارم
تکام وه رگری نه لئی گه دایه
له لای من گه داو ده و له مه ند نییه
پیری خوار دنی ده یری کردبو
وتی: به په پو به یه واشه کی:
بانگمان بو دا له وه ختی نو یژ
یه زدان له ئیمه نه بی ناره زا
پیاویکی وریا و شه و و روژ ناسه
پیویسته ئه رنه ئه بین په شیمان
منیش ئه ی ناسم گه لی چالا که
ری گایان بری وروژیان دایه سهر
کاتی خو ر له کهل سهری ده رهانی
وه خت بو ناوزکی بری له به ر ئیش
ماندو نه بونی وت: به ههرسی یان
مه به ست چ یه له م گه شت و سهیره؟
خز مه ت گوزاری چینی بالدارم»
ماوه یی زوره حه جم له سه ره»
منیش له گه ل خو ت به ره مامه گیان

مام ریوی وتی: په پو! وادیاره
نهر دزو جهرده له دورو دیار
نهر که لکی نه بی نازاری نییه
په پو سلیمانان وتی: زور چاکه
له م وتانابون ناگاکالای
وتی: مامه گیان: ئوغرت خهیره!
مام ریوی وتی: رو له! ریوارم
ریگای دورو دریژم له بهره
قالاونه وهی بیست په لاماری برد
وتی: مامه گیان ده سم به دامان!
به رگی نو که ریت به تن نه پوشم
مام ریوی وتی: په پو! وادیاره!
بوچیش کردن و ئاوداری ناوری
په پو سلیمانان وتی زور چاکه
به لام هاوریمان ئیتر باباهس بی
ریشهی دوستی مان ده ربینیی له بن
مام ریوی چاکه دایه که مری
نه جا پیکه وه ریان گرتی پیش
مامه له برساهه رله تری ئه برد
ئه وشه وهش مامه روژی کرده وهی
مامه به یانی چو بولای په پو
ئهو بی ئاوه زهی ئه وتو له باباه
ئیمان و دینی له لا نه ماوه
به ده ستوری شهرع خوینی حه لاله

«کهو» بو هاورییی گه لی هوشیاره
چییره چییره نه کاو ئه مان کا بیدار
ئیترا نازانم بیرورات چی به
که ویش ئه ناسم مه لی دلپاکه
له لاه هات و کردی سلاوی
مه به ست چی به له م گه شت و سهیره؟
خزمت گوزاری چینی بالدارم
ماوه یی زوره حه جم له سه ره
چاکی مام ریوی گرت و ماچی کرد
منیش له گه ل خوت به ره، وه ک ئه وان
بو حه سانه وهت به دل نه کوشم
قالا نو که ری ته واوته یاره
راستی بر دنی کاریکه به چی
قالاومه لیکي دهس و چاوپاکه!
نه کتوشمان به توش مه لی ناکهس بی
له ناوی یه کتر بمان کا دوژمن
ئه وانچ هر چوار که وتنه پشت سه ری
به خوشی و شادی بی ترس و ئه ندیش!
له دلی خویدا فه نی جوړ ئه کرد
له به برسیه تی خه و نه ی برده وه
وتی: سبه نی گویت له بانگ نه بو؟!
بانگ ویره که مان: ئه و که ل باباه
بانگی به یانی نیوه شه وداوه
ئیترا نزیکی بو من به تاله

مه لعو نيكي وACHE قى ئيعدامه
په پو سلیمانان وتی مامه گیان!
تو چاک ئەزانى حوكمى ئەوچى به
ريوى بانگ و پژى بانگ کرده شوینی
هه لمه تی سهختى بو که له باب برد
پاش ئەوه خواردى ده می لسته وه
چهند قوناغی تر ریگیان بری
به ناوچاو گرژی و به عه سه بانى
به راستى دلّم له «كهو» ئیشاوه
چونكه دلته رو به عیشوه و نازه
دایم به رده و به رد ئاواز ئەخوینی
تو خووت ئەزانى پیاویکم زاهد
بی ریا و درو دپاک و صادق
له لایى تریش که و دوژمن داره
ئه ترسم ناگا بزنانن پیمان
ئيعدام کردنى فاسقى و هها
په پو سلیمانان و تی من رازیم
مام ریوى که وى بانگ کرد بو شوینی
به قه پی ملی ئەویچی شکاند

دوسی کردنى له من حه رامه
تو خووت پیاویكى زاناو موسولمان
له مه سه له ی شهرع من ئاگام نییه
تا حوكمى شهرعى باش پی بنوینی
له په ناییکا نوشی گیانى کرد
زكى تیر بوو بو وه لى ئەخسته وه
مام ریوى په پوی بولای خو ی چری
وتى حه رامه بو من زینگانی
هیچ نرخ و بايى له لام نه ماوه
قوته قوت که رو زور هه و سبازه
خال و میلى خو ی به خه لک ئەنوینی
شهریعت ره وو وارع و عابد
ناجوره بو من هاوری ی فاسق
له دوی ئە گهرین صبح و ئیواره
به هاوری ی ئە و تومەت ده ن لیمان
شهرعاً واجبه یی چون و چرا
بوچ پیم پرس ئە که ی مگەر من قازیم!؟
تا حوكمى شهرعى باش پی بنوینی
خواردى و به جه زای کرده ی خو ی گه یاند

مام ریوی ...

پاش چه ندر و ژى تر ریکیان ته ی کرد
وتى بوشتى دلّم زور ته نگه
قالاو مه لیکی زور چاچو لبازه
به دته شک و نه گبهت شوم وروره شه

مامه ته شریفی بولای په پو برد
ئه مه و ی بیلیم زمانم له نگه
دزو ناپاک و ناخوش ئاوازه
له ئیمان دورو له دین بی به شه

چونکه روره شی روژی مهرحشهره
بهزکی تیروماوه بی رای بوارد
سه ری بهرزو کرد پرسی له په پو
من وام بیستووه ئەلین درزاوه!
نۆکه ری کردوه به دل و به گیان
ئه ویش ئەم تانجه ی کردوه ته خه لات
بو درو وراسی تو بووه به لگه ت چیه
بیته بزانه م شاهیدت کی به
به شه و نویت ئە کهم تاروژ ناخه وم
له دره گای باری شهرمه نده و کزیم؟!
ئه په و بی کا به لوقمه شیوی
بی هینی بولای مام ریوی زاهیدی
له سه ردا به تاوه رددو به رو بون
گه لی موخلیسی به ژن و بالان!
دوتول له سه ردادین وه ک تریشقه
ئیتیر بانه یین پی یان ئە ییشن
چون دوروست نییه شه هاده ت له دور
به لام توله کان هه لمه تیان بو برد
دایا به عه رزا کولکیان وه شانده
به فیل نان خواردن ئاخر هه ره ئه بری
قه ت نه بریته وه سودو سه رمایه ت

ئه بی بکوژی خوینی هه دهره
پاش ئه وه ریوی قالاویشی خوارد
روژی له روژان زوری برسسی بو
وتی ئەم تانجه کی به تو ی داوه؟
وتی: باپیرم له لای «سلیمان»
شاتری بوه له ناوی وه لات
مام ریوی وتی: نه خه یروانییه
ئه گه رراس ئیژی؟ قسه ت به جی به
چونکه من پیای شه ریعت ره وم
چون ئە بی هاوده م پیایکی دزیم
په پو وردو بو زانی که ریوی
ئه نجا که وته ری بو شوینی شاهید
چاوی خست ناگا دوتولی چه تون
په پو بانگی کرد شاهیدواهاتن
ریوی روانی زور به سه لیه
وتی قه بوله زه حمت نه کیشتن
په پو وتی: نه بایینه حوزور
ریوی له ترسا پیچیکی بو کرد
جه زای کرده وه ی خوی پی یان نوانده
په رده ی فه ن وفیل هه ره ئه بی بدری
راستی بگره پیش تا به رزی پایه ت

۱- روژنامه ی کوردستان: چاپی تاران په ره ی ۹ تا ۱۳ - چوارشه مه ۹ ی خاکه لیه (نوسان) ۲۵۷۳ ک و
۱۳۴۰/۱/۹ ی هه تاوی و ۱۱ ی شه والی ۱۳۸۰ ی مانگی و ۲۹ ی مارس ۱۹۶۱ ی زابنی (شه پو ل).

ئەمەش ئافەرىن نامەى دوكتور محەمەد سەدىق موفتى زادە

بۆ دەنگ خوشى بەناو بانگ حەسەن زىرەك^۱

ھونەر بە شىكى خودا داوھ زۆرتى بە ھەول و تىكوڭشان نىيە ھونەر بارە يىكە بە ھەمو
كەسى نادىر ھونەر بە خوينە وارىي نىيە ھونەر تىشكىكى بە تىنە كە لە جىھانى پەنامە كىيە وە
پىر شىنگى خوى بەر ئەداتە وە لە ناكاو ئە كە وىتە سەردىك ئەود لە روناك ئە كاتە وە بەبى ئە وە
خاوەن دل ئاگای لە خوى بىي. يە كى لە و كە سانە كە بە بارەى ھونەرى پەنامە كىي رازا وە تە وە
كاك «حەسەن زىرەك» كە بەبى ئە وەى بخوينى ھونەرىكى تەردەس و بەستە دانەرىكى
چالاك و نوكتە و پىژىكى قورس و قولە؛ ئە و ھونەر مەندە ھەروەھا كە شىوہ و چارە نوسى
زۆر بەى ھونەر مەندان ئەبى و ابى لە ژيانى خوى دانا كامى و چە و سانە وەى زۆرى ديوہ؛ تالى و
سوپرى رۆزگارى گەلى چىشتوہ؛ لە گەل ئە و ھەموە سەختى و تەنگ و چە لە مەش دا كە بە سەرىا
ھاتوہ ھونەرە بە نرخە كەى خوى لە ھەر كات و رۆزىك دا كە ھەلى بۆ كە و تىي بۆ خزمەت بە گەل
و نىشتمانى بە كارى ھىناوہ و ەدەرخستنى ھونەرە كەى بۆ بە تىن كردنە وەى پاىە و بناغەى
موسىقاي كوردى بە ئەركىكى گەورەى سەرشانى خوى زانىوہ.

بە داخە وە! سەرلى شىواووى و پەشىواووى گەلە كە مان بوو تە ھوى شىپزەبى و لى
قە و ماووى ئە و ھونەر مەندانە مان كە دەستى ستمى رۆزگار لە خويندن و رىگا و رە و شتى
زانبارى بى بە شىي كردون؛ وە ئە و ھونەرە بە نرخە يان وە كو گە و ھەرىكى نە ناسرا و نە تاشرا و
رىك و پىك نە كرا و ماوہ تە وە؛ ئە گەر وىنە كانى كاك «زىرەك» لە رىگای خوينە وارى و
زانبارى يە وە پەروەردە بكرايان بى گومان لە كۆر و كۆمەلى كوردە وارىي دا بلىمە تىكى بىوئىنە و

۱ - نوسىنى ئەم ئافەرىن نامە، نىشانەى ئە وە بە كە زانای ناودار بەرپىز دوكتور موفتى زادە سە بارەت بە ھونەر وە رانى
كورد دىكسوز بوو باش ئەى زانى كە خوالىخوش بو حەسەن زىرەك بە و دەنگە خوشەى كە خوا پىدا بو، چلون خزمەتى بە
زمان و فەرنىگ و ھونەرى كوردى كردو بوو ھوى ئە وە زمانە كە مان باشتى يەك بگرى و لە و ھەل و مەر جەدا زۆر
كەس بە ھوى گورانىە كانى حەسەن زىرەك فىرى واژەى جوان و رەسەنى كوردى بون و كوردى يە خومالىە كە يان
ھاتە وە بىرو كە و تە بىر كردنە وە بۆ بوژانە وەى زمان و ئەدەب و كە لە پورو ساز و ئازادى رەسەنى كوردى بە راستى ئەم
ئافەرىنەى دوكتور لە جىگای خويدا زۆر بە نرخە، خوا ھەر دو كيان لە گەل ئە نىباو ئە و لىا و پىاو كاندا حەش بكات
(شە پۆل).

هونه رمه ندیکی پایه به ززی جیهانیی نه بون که گه لی کورد له ئیستا چاکتری شانازی یان پیوه بکات.

کاک «زیره ک» به بی که سب و کوششت چند هونه ری تیدا کو بوت ته وه که که متر له کهسانی خوینه واریش دا نه و هونه رانه کو نه بنه وه: هونه ری به سته دانه ری، دهنگ خوشیی، قسه زانیی.

کاک «زیره ک» ههروه ها که هونه رمه ندیکی پایه به ززی کورده، زور قسه خوش و خوین گهرم و دهس و دل بازه، وه له دوستایه تی دا راست و دورسته؛ وه گه لی نیشتمان ویست و ره گه ز پهروه ره.

کاک «زیره ک» تانیستا نزیکه ی هه زار گورانیی و به سته ی له رادیوی کوردیی «عیراق» و «ئیران» داتومار کرد وه؛ زور تری به زمه کان و هونراوه کانی نه و گورانی یانه، خوئی دای ناوه. دهنگی کاک زیره ک بو خوی ده زگاییکی ئور کیستری کوردی یه چونکه له هه رچریکه ییکدا چه ند جوور ئاوازی موسیقا هه ست نه کری؛ نه و دهنگه به سوژه له گه ل به زمه دل رفین و هونراوه ته رو تازه کانیا، یه کی گرتوه و بووه ته هوئی نه وه که هیچ کوردی خوین پاک نییه؛ کاک «زیره ک» نه ناسی؛ و به گورانی یه کانی گوی نه دا پوه له کانگه ی دل وه به ریزی نه گری... «کاک هه سه ن زیره ک» بو نه وه که چلو نایه تیی ژییانی خوئی به هه مو کوردیکی نیشتمان ویست و هونه ر پهروه ر بنا سینی کورته یی له رابوردوی ژینی تالی خوئی هونراوه ته وه که به راستیی هونراویکی وه ها جووان له هونه رمه ندیکی نه خوینه وار. گه لی جیگای سه سوپمانه. هیوا یه نه وه هونه مه نده به نرخه له پیناوی خزمهت به گه ل و نیشتمان دا پیرو زبن وه له سیبه ری به خته وه ری و کامه رانیی گه له که ماندا به سه سینه وه:

ژینت له پیناوه هونه ر برده سه ر	«زیره ک»! زورت کرد خزمه تی هونه ر
په ژاره ت زوردی، زور چه و سایه وه	باوه کو له ژین نه چه سایه وه
به لام له هونه ر هیچت که م نه بو	روژگار ت ساتی به بی غه م نه بو

نه مه ییش هه ندی، به سه رهاتی هه سه ن زیره ک، نه وه هونه ر وه ره ناوداره، دهنگ خوشه، به شیعر و به قسه ی خوئی که خوئی، به شیعر له بابته ژییانی خو به وه، رای گه یاندوه:

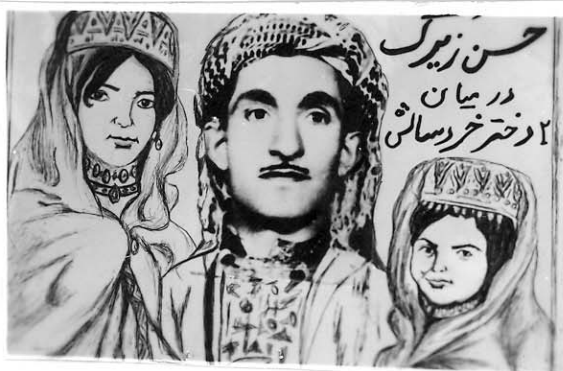
۳۴۶ - شه پۆل

خه لکی بو کانم کوردی خوین پاکم
ناوم حه سه نه باو کم «عبدالله»
دهستی قودرهت بو با بم کوچکی کرد
به و جو ره مالی ئیمه ی به قور گرت
خوشک و برامی وادهر به ده ر کرد
بناغه ی مالی له بن ده ر هی نا
برام «حسین»ه و خاتو «آمین» دایکم
خوشکم سارایه ؛ کاک مینه کاکم
دایکم میردی کرد زور به ده ست و برد
بزنی ده فروشت، ده ی گوت مانگا مرد
خه لکی بو کانی لیمان خه بهر کرد
سه بارهت به میرد گشتمانی ده ر کرد

هه شت نوو ساله بوم به عه مه له
له م دی بو ئه ودی له م شار بو ئه و شار
له کار کردنا زور ئه مکرد په له
له بهر بی که سیی که و تمه ئه و هه له

تا یازده ساله ئاوا کارم کرد
براکه م گه و ره بو کچی رفاند
تار بوم هه لاتم روم کرده سه قز
مه لاج مه لا؟! به توانج و بوختان
مانگی شه ش تمه ن من بیگارم کرد
ئه منیشی تار کرد، هه ردی و شارم کرد
بومه چاو ساغی مه لایی حافظ
له جیاتی ئامانج کردیشمی به دز

له (۱۲) ساله بوم به قاوه چی
حه ق ۱۳ شایی، روژ تا ئیواری
ئیتر له کویر و من له و ناوهم چی؟
ئیدی له و ریه و من له و داوهم چی؟

حسه ن زیره ک

دهنگ خوش و هونه روهری به ریزه سهن زیره ک له بابهت موسیقاوه ئاواده لئی:

چهن دپیریک له سه رته عریقی هونه روه موسیقاوه دویین

موسیقا! خوشی رۆحی به شهری
ئورکیستیر! مردم له سه ر قه بره کهم
موسیقا! شهرته هاوارزم تو بی
موسیقا! هر تو ی رۆح و گیانی من
موسیقاوه به سته و نه غمه و گورانی
لا ده بهن غمه و ده بهن دل تهنگی
ئه م ما داد له ده س دهنگی «گزنفون»
ئه وه ل «ویبرافون» دوهه میش «ئه رگ»
ئه وه لیان «سنج» ه دوهه میان «بانجو»
«هارمونیک» وهختی ئه گرته دهستی
زه مانئ گهردی صه دای «ساکسیفون»
نه وای «قه رنه ی» بانگ ده کا «ته نبور»
«ته نبور» نه جیبه سه دای زور گهرمه
«دوتار» و «کیتار» شاگردی سی تار
ئافه رین «سه نتور» دهنگت چهن خوشه
دهنگی «ماندولین» گرمه ی «ترومپیت»
وهختی ده بیستری دهنگی «کرنترباس»
دهنگی «دمبه ک» و صه دای «دوزه له»
دهنگی «دهف» چاکه بو ده رویشه کان
«ده هول» و «زورنا» خوشه سه حری
یا له بو سواره و له بو شه ره که ل

صاحبی دهست و په نه جی گه وری
بیته دهنگی نه وات بو هونه ره کهم
پاشی مرد نیش ده مسازم تو بی
موسیقا! خوشی بو ژیانی من
مردو بانگ ده کا له قه برستانی
هه رکه س به نه وعی ده بیستی دهنگی
به شیده ت ده دا جوابی به «باسون»
پیاو نه جات ده دا له غمه و له مه رگ
پیاو رزگار ده کهن له شین و رو رو
ئینسان ئه خاته عالمی مهستی
له دهنگی ده پسی په رده ی «میکروفون»
په رده ی گوئی ده دری له نزیکه و دور
دهنگی مه حزونه په رده ی له به رمه
دهنگیان هیند خوشه له دل ده بهن بار
صاحب هونه ران ده که ی بی هوشه
ده تخانه خه یال سواریی ئه سپی کویت
دهنگی لیوه دی به هه زار ته ماس
ده تخانه شایی و هه را و هه له له
بو صوفی و مرید بو قور کیسه کان
سه ر له سه ر رین بتاخاته بهری
ئینسانی به ذوق ده خاته گونگه ل

له خه وهه له دستن ياران خه راما
ئه ماما «كمانچه» ده كا فيكه فيك
ئه ماما داد له دهس دهنگي «باله بان»
«شمشال» تاييه تي دهستي شوانه
سه داي «فلوت» دي چهنده به لهنگي
«زه رب» و «دايره» گهر دينه سامان
«چهنگ» موسيقيكه چه ندين قهرن پيش
ئه ماما داد له دهس «جازي» فه رهنگي
«وييه لۆن سل» ده دا سه داي دل تهنگي
«پيانو» شاي هونه ر و موسيقيه داره
«عود» گهر بانگ ده كا ئه ري هوي «قانون»
«ئاكوردئون» سه داي له چه ندين نه زمه
ئه مانه هه ركام به سوژ سازي
موسيقياي كوردى ئه رازينه وه

ده چنه هه له په ركى به هه له و داوان
دلى جوان و پيير ديه جيكه جيكه
شوان دينه ره قص له دهشت و له بان
موسيقياي كوردان نه غمهي كوستانه
بانگ ده كا برام! «دائره زهنگي»!
به بي ئيختيار ده مكي سه رگه ردان
وه ختي لي ده دري دل ده كاته كيش
گهر هونه ر مه ندي ده يگر يته چهنگي
بروانه سيمي بيسته دهنگي
خوشتر له كول شت «ويلون» و «تاره»
سيمي ده له رزي دل ده كا زه بون
«جونبش» كاسه ي زيو چه ند جه زمه
بو ت ده كهن به دل رازو نيازى
ريشه ي دل به جوش ده له ر زيننه وه

□ □ □

هونه روه ري ناوداره: قاله مه ره

قاله مه ره يا (قادر عبدالله) شمشال ژه نيكي ناوداره، نه واري شمشالي قاله مه ره له زوربه ي ماله كورده كاندا هه به و زور دلگير و خوشه به لاي منه وه ئاههنگه شمشاله كاني قاله مه ره له ره سه ن ترين ئاههنگي كوردى به كه له كه و ناراهه به مجوره بو نه ته وه ي كورد پاريز راهه و قاله مه ره ش به جواني ئه م هونه ره ده زاني. قاله مه ره له ئاوايي كوليجه ي سه ر به مه هاباد له حودودي سالي ۱۲۰۷هه تاوي له دايك بووه، ناوي باوكي قاله مه ره (محهمه ده)ه قاله مه ره هه ربه مندالي خوي به شمشال ليدان گرتووه و فيري ئه وه هونه ر بووه وه هه ر كه س له و ئاههنگانه

شاره‌زا پوووه خوی داوه‌تیی، تافییری بووه، تابو ته ئه‌م هونه‌روهه به‌راستیه، که زور ناوی ده‌ر کرده، وه ک ئه‌وه مام ره‌حمان عه‌بدو للازاده مامی قاله مه‌ره و مام برام مامی قاله مه‌ره که ئه‌وانیش هه‌ر له کوليجه دانیشتون شمشال ژهن و ده‌نگ خوش بون و کاریان کردو ته سهر قاله مه‌ره‌ی برازیان و ئه‌میش جوان فییری ئه‌م هونه‌ره‌بووه. قاله مه‌ره بو رادیو کرماشان، مه‌ریوان، سته‌قه‌سری شیرین، گورگان، ئیسفه‌هان، یه‌زد و رادیو بافه‌ق بانگ کراره و ده‌نگ و شمشالی خراوه‌ته سهر شریته و نه‌وار. هیندیك له و ئاهه‌نگانه‌ی که ئه‌م هونه‌رمه‌نده به شمشال لیی داون و له‌سه‌ر شریته‌هفت کراون ئه‌مه ناوکانیانه:

کا که مه‌م و خاتوزین فولکلور.

گه‌لو - فولکلور.

ئایشه‌گول - فولکلور، مه‌قامی "سیوه" ی خوشخوان.

پیره‌هه‌لو - مه‌قامی کاوه‌یس تاغا.

قه‌لای دمدم - فولکلور، به‌یت.

رمبازین، هه‌وای بوک گواسته‌وه - فولکلور.

هه‌وای چوپی - فولکلور.

ته‌یری گه‌رمین - فولکلور.

هه‌واری ترکانه - فولکلور، به‌یت.

هه‌وای حه‌یران - فولکلور.

خانباچی - فولکلور.

لیکۆلینه وه یه ک: (کرماشان)

فَهْهُ اللَّغَةُ

(کرماشان) ئەم ناوه بهم (کرماشان) جوّره زوّر له میژره له ناو خه لکی کرماشاندا به سه ر زارانه وه هه ر باوه و تائیس تاش هه روا ماوه و له ناو بوّره پیاوان و خه لکی ئەو ناوه ناوه هیمان نه گوّردراوه.

- به لام (کرمانشاه) یا (کرمانشاهان) تازه خرا وه ته ناو نامیلکه و کتیب، ئەویش له لایه ن پیاوانی حوکومه ت و موسته و فیان = حیسا و نوسان = کارمه ندانی حیسابداری و فه رد نویسان - ه وه - له سه ته ی ئەم دوایه.

دیاره ئەم ناوه (کرمانشاه یا کرمانشاهان) نه بون که به هه له له باتی (کرماشان) کرمانشاه یا کرمانشاهان یان به سه ر ئەم ناوه دا، دابریوه.

ناوی ئەم شاره (کرماشان) له بنه ره تا (کرماچان - کرماجان) ه - و اتا: شاری کوردان.^۱ له سه ره تای ئیسلامه وه میژو و نوسانی. مسوّلمان ئەوه یان به شیوه ی (قرماسین - قرمیسین) به پیی جوّری خویندنه وه ی خویان نویسیا نه که ته بی بزانی:

۱ - به شیوه نویسی (قرماسین) یا (قرمیسین) « - یین » ی دوا ی واژه که هه مان (- ن) ی ئاخری شیوه ی شکلی «قرماسان» ه - و نیشانه ی کو: (جهم) ه و (ی) بهرله (س) بئیش هه مان (۱) یه له واژه ی (قرماس) موعه ره بی (کرماچ) ه. دیاره هیچ وه ختی واژه که به شکلی تاک به ناوی، ناو بو ئەم (کرماشان) شاره، به کار نه براوه.

۲ - له شیوه ی به عه ره بی خویندنه وه ی وا له به را قسه مان لیه کرد (ن) ی شیواوا (بهرله دهنگی (چ) که له راستیدا له به را به ئەلفه بهروه که وه لکاوه و تیکرئه لفی (گن) = غونه = له لوت و که پو دا قسه کردن) ساز ئەدا، له زا راوه کانی جنوبی خوژئاوایی ئیران « کوردستان » دا له سه ره تای ئیسلامه وه بو ئاسان خویندنه وه فریدراوه. له گه ل ئەوه شدا ئەه توانرا وه کو

۱ - لیکۆلینه وه: فه رهنگی نامه ی پرنده گان چاپی ۱۳۶۱ ی هه تاوی له بابته (کرماشان) ه وه نوسراوی موچه قیقی ناو داردوکتور محمد کیوان موکری.

زاراوه کانی با کوری تر: (شمالی تر) ی ئەم که وشه نه، واژه گه لی وه کو: «قرمانسین» و «قرمیسین» گۆردراو و به عه ره بی کراوی واژه ی (کرمانچان - کرمانجان = کرمانشان) هه بی، به لام ئەم واژانه له گۆنه زاراوه کانی ناوه ندی ئەم مه لهنده (ن) ی غوننه ی با کوری نییه.

۳- ئە گهر به هه لکه وت له نوسخه به ده لی (ن) ی غوننه ی قه دیمی چه زف کراو ده رکه وی و شکلی «قرمانسین» و «قرمیسین» ببیندری ئە مه ناتوانی ئە مه بگه ینی که پاژی یه که م له و واژه دا «قرمان یا قرمین» به عه ره بی کراوی «کرمان» بو بی، به لکو نشانه ی ئە وه یه که پاژی یه که مین له و واژه دا «قرمانس یا قرمیس» گۆردراوی کرمانج و ئیماله ی ئە ویش (کرمینج) ه.

۴- له بارو با به تی ده ستوری (قه لب و ئیبدال) ه وه، نه له زمان و زارا وه کانی کوردی و ئییرانیدا و نه له واژه گه لی به عه ره بی کراوا، له هیه چ ده میدا (ش) ینی ناوه راست به (س) و (ه) ی خه تم کراو به (ن) ته بیدیل نه کراوه و نه گۆردراوه.

آوا ی (س) له شکلی به عه ره بی کراوی سه ره و داو (ش) له بیژه ی (کرمانشان) دا (چ) ی قه دیمی مو ته مایل به آوا کانی (ج و س) ه - واژه ی (قرماسین یا قرمیسین) ته نیانه وه ی له ده س دی به عه ره بی کراوی شکلی کرمانچان و (کرماجین) و یا کرمانجان و کرماجین بی، نه ک (کرمانشاه).

ئه بی بلین که له کاتی کردنه عه ره بی واژه ی کوردی ده نگی (چ) ئە بیته (ص). وه کو چین صین گه چ حص له واژه ی (صایه ن قه لا = شاهیندژ (ص) له باتی (س) له عه ره بیدا خویندراوه ته وه. (سه = (س . ع . ن) ئام و یستایی: (شاهین) ه که له زمانی فارسیدا بو ته (ش ۱). ئە و میسالانه ی سه ره وه نیشان ده ری ئە وه یه که ئە گهر (چ) له واژه ی (کرماچ) هه ره ئە و (چ) - (قرماصین) و (قرمیصین) بو ایی، نه ک (قرماسین) و (قرمیسین) به واتایی تر عه ره بییه که ی (کرماچ) واژه ی (قرماص) بی، نه ک (قرماس).

۱- هه ر چه ن له روژگاری ماننا کاندای شاهیندژ (سایه نقه لا) ئە وکان بووه بوگه به سی لای بوکان به یته به گه یا «به یته به گی» و بوکان به غ به گ، بی بی که ند، به ی که ن، شوینه واری لای ره حیم خان سه راوه قه لای ناغجه یوان، فه رهاد ناشی سماقان، قه لاکچی لای بوکان، شیز هه موهی کورده ماد - ه کان بووه - ئە رد له ئە سلا ئە رت بووه و به مانای پیروزه وه ک ئە رده لان ئە رده شیر یا قوره به راز له شار به رازی فه رمانده ی له شکری خوسره و په رو یز - گیرووه که له ۶۳۳-زله ترسی هیرا کلیوس روم هه لات و چه ه گه نجه: جزن تا شاهین و شار به راز بگه نه هاواری، یا کو با گوان: شاری خودا به غدا با قوبه: باکوا: شاری خوا یا شوینه واری قه بری فه روه رتیش پاشای ماد (۹۵۵-۶۳۳) به رله زاین - په ری ۴۲ تا ۵۰ ماموستای کورد ژماره ی ۱۵ به هاری ۱۹۹۲ کاک ئە نور سوکتانی.

۳۵۲ - شه پۆل

۵- له زمانى كوردى و فارسى و له هه مو زارواه كانى ئيرانى داچ له دهرونى يه ك زمانى تايهت داچ له بهرا ورد كردنى زارواه كانى نيزيك به يه ك. گوڤرانى (چ) به (ج) و (چ) به (ش) و بهر ئاو و ژو و يش زۆر باوه و ميساليشى زۆره:

دچار (فارسى) تو شيار (كوردى) ۱

كيجا (مازندهرانى): دختر، كچ (ك. چ) (كوردى) دختر، كه نيشك (ك. نى. ش. ك)

كوردى:

زه: ژن (هاوريشه) (كه نيز) و (كه نيزه ك): خاديمه، جاريه، بهرده بى كه ژن يا كچ

بى:

لوچ / لوش - زاچ / زاج - كاشى / كاچى - چاچ / شاش (ناوى بهروى تاشكه ند) -
كاچ / كاج - كاش (= كاشكى) - كچكوڤ / كه شكوڤ نه تيزه، كرماچان، كرماجان، كرماشان.

۶- كردنه عه ره بى آواى خلف الحنكى (پشت مه لاشو) ي ئه صه م (كه ر) ي (ك) به
آواى غلصمى ئه صه م (ق) له واژه كانى به عه ره بى كراوى (قرماسين) و (قرميسين) له
به رشوڤن دانانپكه (كه ر) پى قه له و - يا ده نگدارى په هله وى = كوردى، كه به سه رده و رو به بى
هيجايى، ته ك واژه بى خوڤدا بو و ښه به سه ر (ك) ي سا كينى سه ره تا ييدا داى ناوه.

(ر) ي قه له و مه خه ره جى ده ننگى به سراوى (ئينسدادى) (ك) ي به ره و دو اگير او ته وه،
آواى: (ده ننگى) غه يره ته نينى نيزيك به ده ننگى له هوى يا غلصمى (ق) به گوڤى ئه وان هى وا
قسه يان به م واژه نه كردوه، كه ياندوه و چون ئه م ده ننگه له ئه لفه و بى بى خه تى ئيسلامى فارسى /
عه ره بى دا نيشانه يه كى تايه تى نه بوه (له ئه لف و بى بى مادى و په هله وى و قه ديمى كوردستان و
ئيرانيشدا نيشانه ي ده ننگى نه بوه).

يا ئه گه ر بوڤتيشى له بيه وه چه وه ئه ويان به شكلى مومكينى نيزيك به وه، يه عنى به وينه ي
(ق) نوسيه: كرماچان (ك. ر. ما. چا. ن) قرماسان (به ر له ئيماله ي ئه لف به، ي) (ق. ر. ما.
سا. ن). - قرماسين: به (ر. ي) ده نگدار - (پروانه الهديه الحميدية فى اللغة الكوردية، موعجه مى

۱- سه رچاوه ي به رو: دوكتور موكرى. - كىچا: كيشرا، كيشران ناوه كچان له كوردى (شه پۆل).

کوردی - عه‌ره‌بی^۱. (رپی) ده‌نگدار یا قه‌له‌و به‌ناوی یه‌ک واحیدی ده‌نگی سه‌ره‌به‌خو (فونم) له‌زمان و زاراه‌کانی خو‌رآوا و ناوه‌ندی ئیراندا هه‌ربه‌و خو‌یندنه‌وه، به‌لام به‌ناوی یه‌ک واحیدی ده‌نگی دوه‌می، یافه‌رعی (وه‌چه‌یی) له‌حالی نوسان دابوه و له‌ژیر شوینی آواکانی موصه‌میت (بی‌ده‌نگ)ی به‌سراوی: (ئینسیدادی) ده‌وروبه‌ری هیجایی خو‌ی حه‌ره‌که‌تی: (بزوینی) ده‌نگیکی تی‌کلاو له‌خویدا بو‌ماقه‌بل به‌وینه‌ی ژیری سوک یا بو‌ری سوک (به‌پیی میسال) نه‌قل کرده‌وله‌زمانی فارسی رسمی شه‌ده‌بی له‌به‌ر شه‌وه‌ی بزوین نه‌بوه‌یاوه‌ری نه‌گرتوه، بزوینی سوک بو‌ته‌ژیر، سه‌روبو‌ری مه‌عمولی.

حهره‌که‌تی (بزوینی) ده‌نگی رپی قه‌له‌و ته‌نانه‌ت له‌زاراه‌گه‌لیکدا که‌له‌سه‌ره‌تادا به‌ناوی واحیدی ده‌نگی سه‌ره‌به‌خوبه‌کاربراه‌له‌کاتی تی‌ک هه‌له‌نگوتنی له‌گه‌ل ده‌نگی به‌سراوی که‌ناری و خلف‌الحنکی (پشت مه‌لاشوی) شه‌صم و که‌رپو‌ته‌ژیری سوک و له‌پاشان بو‌ته‌ژیری مه‌عمولی و له‌به‌رانبه‌ریشدا له‌کاتی تی‌ک هه‌له‌نگوتنی ده‌نگی غلصمی شه‌صم (ته‌نانه‌ت له‌واژه‌ی به‌عه‌ره‌بی کراو) دا بو‌ته‌سه‌ر.

له‌شوینگه‌لی تراکه‌لم باسه‌به‌ده‌ره‌شه‌م بزوینه‌ده‌نگیه‌بو‌ته‌بو‌ر.
دیاری کردنی قه‌له‌وبونی (ل) و ده‌نگداربون و قه‌له‌وبونی (رپی) به‌ناوی یه‌ک واحیدی ده‌نگی سه‌ره‌به‌خویاله‌ژیرشوینی ده‌وروبه‌ری هیجایی: (بین‌ی له‌وزه‌ی شه‌م تو‌یژانه‌وه به‌ده‌ره‌نیازی به‌ورده‌کاری زورتر هه‌یه، هه‌لی ده‌گرین بو‌جیگای لیکو‌لینه‌وه‌ی خو‌ی.
بو‌خو‌ینه‌ری که‌بیه‌وی ئاگاداری لوغه‌وی (بیژه‌یی) په‌یابکا به‌تایبه‌ت له‌مه‌به‌سته‌ی وائیستا قسه‌مان لیکرد شه‌م هه‌نده‌تو‌یژانه‌وه‌به‌سه.

۷- له‌نیو‌ناوه‌کانی شاروگونده‌کانی کوردستان و ئیراندا تائیشا‌شاری یا گوندیکی قه‌دیمی مان نه‌بیستوه و نه‌دیوه‌که‌له‌دو واژه‌ی وه‌کو (کرمان) و (شاه) سازدراپی، دیاره‌شاریک به‌ناوی (گیلان‌شاه، ئیسفه‌هان شاه، ته‌وریزشا - شیرازشا و... نه‌بیسراوه).
ریوایه‌تی عه‌وامانه‌ویی به‌لگه‌که‌گو‌یا بارامی چارده‌می ساسانی له‌روژگاری پاشایی براکه‌ی حوکومه‌تی (کرمان)ی هه‌بوه و خو‌ی به‌شای (کرمان) یا (کرمان‌شاه)

۱- حَقَّقَهُ وَ قَدَّمَ لَهُ مَعَ دَرَسَاتٍ لُغَوِيَّةِ الْأَسَازِ الدُّكْتُورِ مَكْرِي - مَكْتَبَةُ لُبْنَان. بِيروُت ۱۳۹۵ ه.ق / ۱۹۷۵ م.

۳۵۴ - شه پۆل

ناوبردوهوله پاشان بهناوی ئەو شارێک لەو جیگایەدا بهناوی ئەو سازکراوه، جیگای پروانییه، ههروه کو ئەوه کهبێ لیکۆئینه وهوتراوه: شاری میصر، میصرائیم کورپی ئیسراییل و (شام) سامی کورپی نوح و (تهوریز) یش هارونه رهشیدکه (تهبی) (زییده خاتون) ی ژنی له ناوچو ناوی (تهوریز) تهبریز) ی به سهراپرا یا (ماداگاسکار) مهلیک ئەصفه رنا ویک سازی داوه، یا ریشهی لوغهوی (کرمان) له (گرمان = ژرمان = ژرمن: ئەلمانی) ئەبریته وه، که هه موبی کاکله و بی به لگهن.

۸- چون ئەلف و نونی ناخری ناوی (کرمان) گۆردراوی (کرمان) نیشانهی جهم و کۆله بابهت ناوی شار و گوند زۆرجار واتای (جیگا) ئەدا، کاتی شکلی کرمانشاه له نامه و دهفتهری حوکومهت له باتی (کرمان) نوسراو به کار برا، بۆقه ره بوکردنه وهی شکلی پیشوی جار (ان) به رو، به میسه وه لکیندراو (کرمانشاهان) بوه نیو بو هه مو مه له بندی (کرمان) ئەمهش خوئی به لگه یه کی تره بو ره سه نی (کرمان) که له باتیان به هه له (کرمانشاه) به کار براوه، دیاره روچی زمان و واتای واژه که بو ته هوئی ئەوه (ان) هه زف کراو، که نیشانهی جهم و کویه و زۆرجار نیش واتای (جی) ئەدا.

له راستیدا په یابونی زاراوهی (کرمانشاهان) خوئی ئەمه ئە گه نیی که شکلی تازهی (کرمانشاه) رهق وله سه رزار ناخۆشه وهه میسه به ره و شکله به رو که ی بوه ولانی که م (ان) ی پاشگری میژینه و میژویی خوئی پاراستوه.

به کار بردنی (باخته ران) به واتای شاریا پا ریزگه ی خور آوای ئیران که له م روژانه ۱ داله باتی (کرمان) دابراوه، دروست نییه، چونکایێزه ی (باخته ران) له (آویستا) دا «پاختره» (ا. پا. خ. ت. ره) وله په هله ویدا (پاختر) «پاختر» (ا. پا. خ. ت. ر) له بنه ره تابه واتای با کوره وله آویستا به جیگای ئەهریمه ن و دیوو جیی گه زنده و زیان هینهر، و اتا کراوه.

له زمانی فارسیدا باوه کو ئەم بیژه له واژه نامه و فره نگدا به واتای با (کور) ه - به لام هندی له قسه بیژان و نوسه ران (ته نانهت له سه ته ی چاره م و پیجه می مانگی) به هه له به واتای

۱- مه به ست دوا ی شورشی ۱۳۵۷ ته تا ۱۳۷۰ یه، که به هوئی پپی داگرتی جهنابی ئیسماعیل خان ته ته ری مله سوره، نو بنه ری به ریزی خه لکی کرمان له مه جلیسی شورای ئیسلامی ئیران دوباره له (باخته ران وه بووه (کرمان) شه پۆل.

(خوآوا) و جار جار هس به واتای (خو ره لات) به زاریاندا هاتوه و به کاریان هیناوه^۱ دپاره به کار بردنی ئەم بیژه بو واتای (خوآوا) له ده سکر دودا تا شرای که ساینکه ئەزان.

له زمانی فارسیدا (شەرق) به واتای «خاوه» و (خوآسان = خوآیان) - له زمانی کوردیشا: (خو ره لات (خ. و. ر. ه. ل. ت) = روژ ه لات: (ر. و. ژ. ه. ل. ت) به واوی کولور و لامی قه له و. به واتای ئەوشوینە و له به یاندا خو ره له و یوه له ده م که له ده ره که وی. وه (غەرب) یس یان به واتای: (خو ره پەران) و (خو بر) و له کوردیش دا به واتای (خوآوا) (خ. و. ر. آ. و. ا) یا (روژ آوا) (ر. و. ژ. آ. و. ا) به واوی کولور. ئەو جیگه ی و خو رو روژ له ده م که له له و یوه آوا هه بی. ئەلین: فەخره دین ئەسه دگورگانی شاعیری سه ته ی پینجه می مانگی له داستان و چریکه ی (ویس و رامین) دا که له ساله کانی ۴۴۶ ی کوچی مانگیداله زمانی په هله وی: (کوردی) یه وه کردویه ته نه زمی فارسی آوا هه لی:

زبان پهلوی هرکوشنا سد + (خراسان) آن بودکزی (خورآمد «خورآسد» پهلوی باشد» خورآید» عراق و فارس را (خور) زو (برآید) + «خورآسان» رابودمعنی خورآیان + کجازوی «خورآید» سوی ایران (۱)².

واژه ی باختر به واتای (باکور) باواژه ی (باختر) که شکلی دیرینه تری (به لخ) له (ویندیدادی آویستا: بخدی (ب. خ. ذی) هاتوه و تیکلا و بو هه و ئەشگونجی بویته جیگای واتای زیدونه قیزی هه وه. - ولاتی (باختریان) که ناوهندی هه وی (باختر) یا (به لخ) بو هه با شوری (جنوبی) - سه غدیان) که ناوهندی هه وه (سه غد) یا (سه مه رقه ندو بو خارا) ی ئیستابوه. وواقیع بو هه وواژه زانری (ههروه کوله لوغەت نامە ی دیخودايشدا ئیشاره به م مه تله به کراوه. ئیخیتلافی که له واتای (باختران) روی داوه له باختریان (به لخ) بوی. که خه لکی له جیرانه تی جنوبی هه وی، هه وی یان به (باکور = شمال) و هاوسا کانی شیمالیش - به (جنوب باشور) و جیرانه کانی لای خوآوایش - به (شەرق = خو ره لات، تاوه لات)

۱ - فەرهنگی فارسی نو سراوی دوکتور محمه دموکری تاران ۱۳۳۳ ی کوچی هه تاوی چاپی ته هوری.

۲ - (۱) ویس ورامین، تاران ۱۳۵۷، په ره ی: ۱۷۱، فه سلێ ۴۸، ئە بیاتی ۲-۴.

۳۵۶ - شه پۆل

وئەوانەش وا لەلای خۆرەهەلاتی یەوەبون ئەوی یان بە (مەغریب = خۆرآوا = روژآوا) ناو بردی. هەرچۆر بویی نە (باختەر) لەواژەنامەدا بەواتای (غەرب = خۆرآوا) هاتووە نەسەر زەوینیکیش بەناو: (باختەران) (باختەریان)، (باکتەریان)، (بەلخ)، (بەخدی) و (باختەر) لە خۆرآوای ئێراندا هەبوو. لانی کەم تائەم سەر دەمە ی وائیمە ی تێدا ئەژین هیچ کەسیک لە میژوانان و جوگرافیادانانە کان آگایان لە نیویکی وانبووە بویی، نە یان هیناوە تەسەر کاغەز و قسە یان لی نە کردووە (۳) لەسەر انسەری مەلبەندی (کرماشان) دا بەو هەموو حەشیمە تەووە کە زیاتر لە یە ک میلۆین و نیو خەلکی ئەوناوە ناووە. بیژە ی (کرماشاه) نە بیسراووە، ئەم هەلە یە لە سوینگی قەلەم بە دەسانی کار بە دەسی حوکومە تی لە هەندە رانەووە ئەم ناو: (کرمانشاه) یان لە نوسینە کانی خویاندانە دەفتەری رەسمی دا بەسەر (کرماشان) دابریووە، ئەم چۆرە هەلە یانە لە ناو قە بەلە و کۆلکە ی کۆنە دەفتەرا نەدا زۆرە.

هیوا دارین تا بلاو کردنەووە ی لیکۆلینە یە کی وردتر لە باتی ناوی (کرماشان) برایانی ئیماندا روخۆبە بەرپرسیا رزان کە حەز لە بیژە ی (شا) ناکەن، بیژە ی دەسکردودا تا شراوی (کرمانشاه) یا ناوی نامۆ تر نە خەنە سەرزاران و بکۆشن بیژە ی رەسە نی (کرماشان): شاری کرماجان - کرماشان، وە ک لە ناو خەلکدا باووە و بە درێژانی میژووە رابە سەر زاراندا ماووە نۆفە و تاووە، نە ی فەوتین، لە باتی ئەم واژە رەسە نە واژە ی نارە سەن مە چە قینن. لە شیعرو هەلبەستی کۆنی کرماشانی و ئەوناوە ناو، شارو ئە یالە تی کرماشان لە هە مو شوینکدا بە بیژە ی (کرماشان) و کرماشانی بە کار براووە و تەنانە ت بووینە جار یکیش بیژە ی فارسی بە قەلەم نوسراوی (کرمانشاه) و (کرمانشاهی) بە کار نە براووە و بە زارو زمانی کوردە کرماشانی یە کدا نە ها توە و رانە براووە.

۱ - دیارە هەموو دەزانی و واژە ی شا لە شاسیم، شاری، شاپرا، بەواتای وزە یە و واتای نەحسی نییە و لە تە ک شازاڵمە کان جیا یە (شە پۆل).

پروانه ئەم شیعرا نه که له سالی ۱۳۲۹ی کوچی هه تاوی بووینه:

ریکی کرماشان گول وگولدهسته	بویشه دوسه کهم غه ربی بهسه
هه رکهس بپرسی نوونیشانم	من بهد بهخته کهی نو کرماشانم
هه یف وه کرماشان چاله زه مینه	بیستون خاسه جیگهی شیرینه
کرماشان مه چیم بیستون رامه	قه تلگای فهاد شو مه نزلگامه
کرماشانیکم، وه دیل گیریمه	وه حوکم دوسم زنجیر کریامه
خوم کرماشانی دوسم قه سری یه	خاتر خوی بیمه، ته قسیرم نییه
خوم کرماشانی زوانه کهم چهفته	داوی ئەو مه کهم قیسمه تم نهفته

(۳) ئەوه که پهره دراوه به واتای (شیمال) و واتای (ره خی چهپ) یشی گرتوته وه که جار

جاره واتای:

(مه غریب = خوآوا) یشی خستوته بیرومیشکه وه له زمان و شیعری عه ره بيشدا هه په و ئەمه ش لیره وه سه چاوی گرتوه که ماله خودا: (کابه) روله خو ره له لاته، له سه ره تا وه لای ده سه چه پی که سیک که روله خو ره له لات بوه (شیمال = باکور) یان پی وتوه که ته ره ف و ره خی ئەستیره ی قوتبی یا جهدی: (ئەستیره ی په سینی به نات نه عش صغری: دُب اصغر) چکوله و تائه ندازه یه ک به قوتبی شیمال = باگوره وه لکاوه): و بای شیهالیش به (بایه ک) و تراوه له نیوان جیگای خو ره له لات وو هه فتوره نگه ی چکوله: (بنات نه عش صغری یا دب اصغر) و هه ره هاش که پیشینان فەر مو یانه: جیگا هاتنی ئەو بایه له ده م خو ره له لاته وه بوه تا مه سقه تی نه سرتائیر). که چی کاتی قسه له (چار رهخ = جهات اربعه) ئە کریی نه له زوانی عه ره بی نه له زمان کورگکو نه له زمانی فارسیدا (مه غریب = خوآوا) ی هیچ گوندو شاروولات و قاره ک دابه شمالی ئەوانه ناوتری و نه شو تراوه. دیاره له هیچ زاراوه یه کیشدا له باتی دنیای خوآوا = مه غریب زه مین، دنیای شیمال = باکور) به کار نه براوه و ئیستایش کهس به کاری نابا.

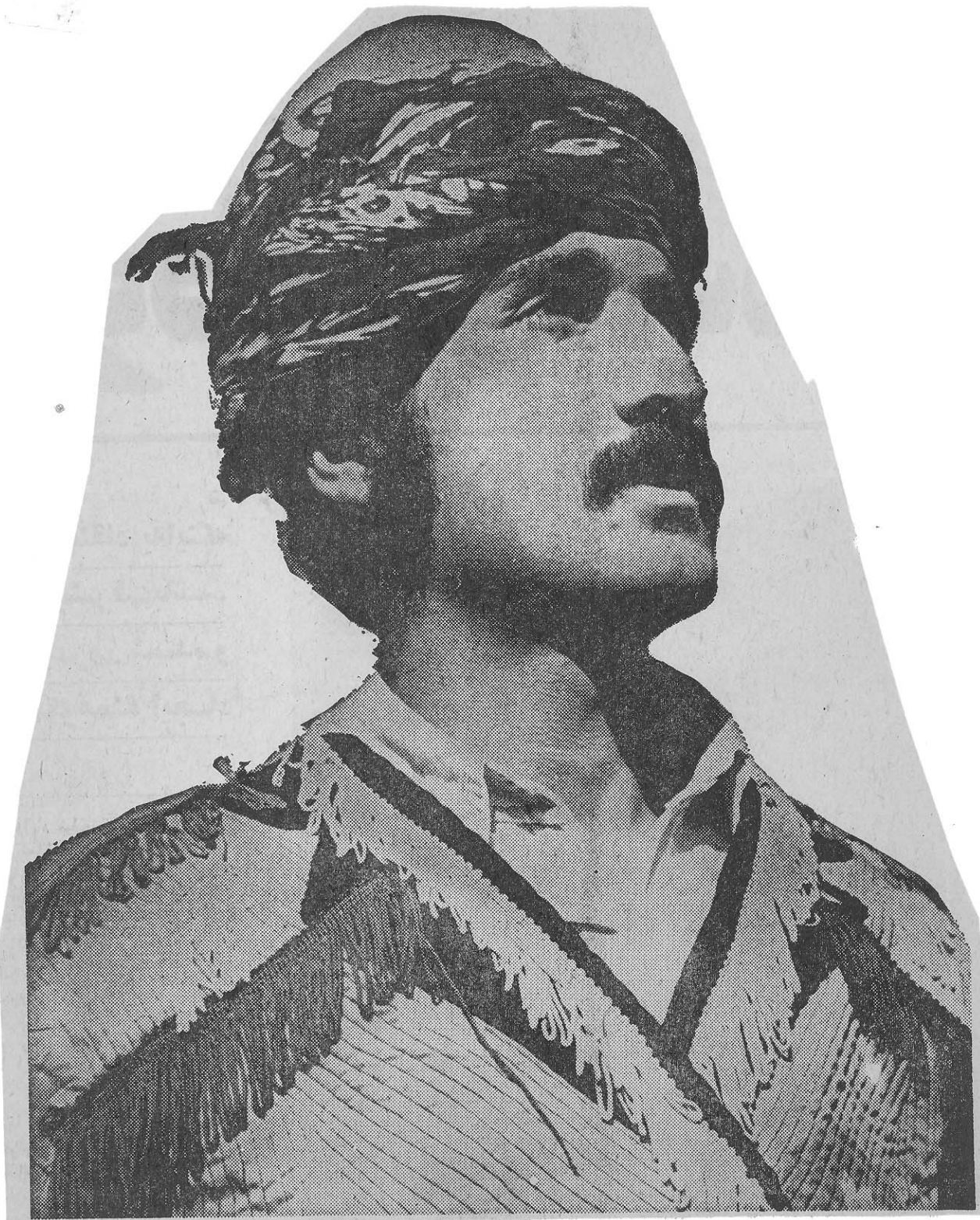
۱ - (ر.ک. گورانی پاتهرانه های کوردی نوسراو گردو کوئی دوکتور محمه مد موکری، تاران، کتبخانه ی دانیش، تیر = پوش پهر (پهران) ی ۱۳۲۹ی کوچی هه تاوی.

۳۵۸ - شه پۆل

بەم جوۆره زانراکه (باخته ر = شیمال = باکور) نابیی بو ئه ولایه، که له بابته (جهات
ئه ره به عه = چار ره خ) «مه غریب = خوړآوا = روژآوا یا باکورو باشور) دیاری ئه کا به کار
ببری. له مه وه به جوانی ده رکه وت که به کار هیئانی زاراهوی وه کو: (دنیای باخته رو ته مه دون و
فه ره ننگ باخته رو باخته رناس، (له راست - خاوه رناس) و شتانی تری وادا دروست نییه و
له سه رزار ناخۆشه و ناره سه ن و داتا شراوه

۱- بروانته لیکۆلینه وه: سه ره تای فه ره نگی نامهای پرنده گان چاپی ۱۳۶۱ ی هاوی له بابته (کرماشان) ه وه
نوسراوی مو حقیقی ناو داری کورد دوکتور محمه د که یوان موکری (شه پۆل).

به ناوی خوای به خشه رود لاواود لۆقان

هۆنهری زانای ناودار مه لامسته فا بیسارانی ۱۰۵۲ - ۱۱۱۳ ی مانگی

ئهو یاههران و یارانهای زمان و دهس و قهلهم له بارانهی تۆز و گهردیان له بهژن و بالاو
رۆی میژوی شیعی پشویان ته کاندوه و پارچهی ئاوریشم و خارا و ئال و والای زهردو
زانایانه، خال و میلیان رشتوو و سورمهیان له چاوی کیشاوه و داوی پرکهزی و پۆری
ئالۆزایان دانه دانه، به دم شانهدا هیناوه و له پرچی ئاوریشمی و لولی، چه ند په لکه یان
هۆندوتهوه، له مهر شیعی زاراهه کوردی، که له بهر شانازی به بیسارانیان ناوبردوه وایان
بوگیراوینه تهوه:

شاعیر و زانای ناودار مهولانا مهلامسته فا بیسارانی له بهر ئهوهی زۆر هۆگرو
ئهوینداری ئاوی بیسارانی، جیگای له دایک بونی خووی بووه، بیسارانی کردوته
نازناووشیعتنی خووی و ئه مه ییش له فهرموده ی رهسولی خوا سه رچاوهی گرتوو که
فهرمویه تی: «حب الوطن من الایمان» نیشتمان ویستی نیشانهی برواویمانه.

هۆنهری زانای ناودار بیسارانی شیعه کانی زیاتر به زاراهه ی کوردی گورانی واته
(ههورامانی) یه و زۆر به یشیا ن غه زل و غه رامین، به لام له سۆنگه ی دل و دهر و ن پاکی و
چاکی و صفای باته وه له عشق و ئه وینی مه جازی یه وه، ده گاته عشقی پاکی حه قیقی و
خودایی بوۆینه که فهرمویه تی:

پهرو بال سوختهی دین خاصانیم	ئیمه ییچ پهروانهی شه م شناسانیم
نه ک جه تایفه ی که م نه زه رانیم	میلله ت پاک دین، پیغه مبه رانیم
ئه رتو پاکه نی، جه کی باکته ن	بنمانه جه مین، نور پاکته ن

واتا: ئیمه ییش له و جوړه په پوله شه م ومۆم ناسانه ی ن، په پوله گه لی که ئه وینداری
شه م، وه ئه وه نده به ده وریدا خول ئه خون تا خو یان ده که نه قوربانی. ئیمه له و ئه وینداریانه نین،
که بیرکورتن و به دوی هه واو هه وه سد ان ئیمه دل و دهر و ن براوانی به راستین. ئه وینی ئیمه

دین و ئایینی پاک و بیخه وشی پیغمه مبه رانه که له بان هه مویانه وه دینی پیغمه مبه ری ئیسلامه (د - خ) که ئایینی خواناسی و عهشق و ئه وینی حق په رستانه، ئه ی ئه ویندار! روی واقعی خوت بنوینه که ئه گهر عهشقی به راستی و خودایت هه بی، نوری ئیوچا و انت شایه دی ئه ون، که له سافی و پاکی توقسه ده که ن، دیاره ئه وه ی پاکه له م وله وی چ پاکه .

له م جوړه شیعرانه و هونه ی دیکه یش وینه ی ئه مانه، جوان دهرده که وی که ئیسارانی دارای بیروئه ندیشه ی وردو جوانی عیرفانی واته (ناسه وه ری) و فلهسه فه ی ئیسلامیه، پاکسی، داوین پاکسی، راستی، دروستی به مهرجی هیم و بنه ره تی تهره قی روچی و پاکی دل و دهر ون داده نی.

ئه گهر بر پیک ورد بر وانین، باش بو مان دهرده که وی که هونه ری عارفی ره بیانی مه ولانا ئیسارانی چهن جوان رازی ئه م ئایه ته ی (انّ الدین عند الله الاسلام) ی چهن به جوانی له و بره شیعره دا دهرخستوه، چونکامه به ست له (پاک دین پیغمه مبه ران) دینیکی پاکه که دینی ئیسلامه و دینی بیخه وشی ئیو دینی هه مو پیغمه مبه رانه، هه رچه ئه ده یشگونجی مه به ست له واژه ی پاک له شیعره که دا واتای گشت و عموم بیت یانی دینی گشت پیغمه مبه ران.

مه ولانا ئیسارانی وتی روانینی بو باری کو مه لایه تی

زانای بلیمه ت ئیسارانی له پارچه شیعی (خه زانی زار) مه به ستی زوردارو بی زور و چه وسینه رو چه وساوه، زالم و مه زلومی زور ژیرانه و پیریرانه مه ترح کرده و باسی ده سه لاتداروبی ده سه لاتی له کور و کو مه لدا کرده و لیکیدا وه ته وه و هاوده نگی و هاوده ردی خو ی بو مه زلوم و چه وساوه کان له راست زورداراندا دهر بر پوه و که وتوته بیرو ئه یدیشه ی لابر دنی زولم و زور و بیژی له سه ر مه زلومان که به شیعره فرمویه تی:

ئارو وینه ی ویم دیم (خه زانی زار)

به ندی به زامه ت جه و روجه فای خار

ئه و جه دهردی ویش بی مه دارابی

خار چه نگی زامه ت لیش و یارا بی

به زار زاره وه، ههرویش مهشانا
جه زامه تی خار دوریش مهشانا
خار شهرمش نه کهرد جه رهنگی زهردش
تا به جه فاو جه ور سه د پاره کهردش
(راستهن) جه وه هرکو دهرده دارای بو
زه دهی زامی سهخت نیشی خاری بو
ئه ویچ چون جهسته ی من دهرده دار بو
یابه ی ته ور زه دهی زامه تی خار بو
واتای واژه سهخته کان وینه: وه کو خه زانی زار: گه لای زهردی پاییزی. زامهت:
زه حمهت. بی مه دارا: بی تاقت. خار: درک: چه ننگ: چنگ، چنگانه. لیش و یارابی: لیبی هه ل
پیکابو. زار: زار، به ناله یه کی دل ته زینه وه. مهشانا: رای ئه وه شانده، په له قاژه ی ده کرد، دوریش
مهشانا: ئه ی ویست دور بکه ویتته وه. پاره: لهت. کهردش: کردی. جه هه رکۆ: له هه ر شوینی.
نیش: چز، نوک. به ی ته ور: به م جوړه. زامهت: زه حمهت. دهردی سه ر. ئارۆ: ئه مرو.

ژیانی بیسارانی:

سالی له دایک بونی بیسارانی زور روناک نییه، ههروه ک بیرورا سه بارهت به ناوی
باوکی بیسارانی جیاوازی هه یه.

زانای ناودار (علاءالدین سجادی) له میژوی ئه ده بی کوردی دانوسیویه تی ناوی باوکی
بیسارانی ئه حمه ده وله ۱۰۵۲ی مانگی له دایک بووه و له ۱۱۱۳ی مانگی وه فاتی کردوه.
نوسه ری په راوه ی (پیرشالیار) ده لی: باوکی بیسارانی ناوی مه لا ئه حمه د بن مه لا مه حموده وله
۱۶۵۰ی ز، له دایک بووه وله ۱۷۰۶ی زاینی دا وه فاتی کردوه. له کوواری گه لاویش به زمانی
کوردی چاپی به غدا نوسراوه که له ۱۷۶۰ی زاینی وه فاتی کردوه.

زانای ناودار (سیدمحمد طاهر هاشمی) خوالیخوشبو، له یاد داشته کانی خویدا
نوسیویه تی: بنه ماله ی (قاضی جوانرو) که ئیستاش «مه لاعه لی فه خری» جوانرویی قازی

جوانروویه، وه مهلا نه حمده فه خری له بنه چه که ی مهلا مسته فای بیسارانین، له و بنه ماله زانای ناودار: «مهلا محمد - ی قاضی» جوانروویی، که تا سالی ۱۲۹۰ ی مانگی له ژیاندا بووه، خوئی له بنه ماله ی «مهلا مسته فای بیسارانی» زانیوه و نه سب نامه ی خویشیان به مجوره ی خواره وه نویسه.

نه سب نامه ی بنه ماله ی بیساران:

مهلا محمد - ی قاضی» کورپی مهلا محمود، کورپی مهلا مه هدی، کورپی مهلا هادی، کورپی مهلا قاسم، کورپی مهلا مسته فای بیسارانی، کورپی مهلا «قطب الدین» عه رب، کورپی مهلا «شمس الدین» ه - مهلا «محمد - ی قاضی» که تا ۱۲۹۰ ی مانگی «قاضی» جوانرو بووه، مهلا مسته فای بیسانی به باپیره ی گه و ره ی خوئی ژماردوه و ناوی باوکی مهلا مسته فای بیسارانی به (ملا قطب الدین عرب بن ملاشمس الدین» داناوه، لی ره وه ئه توانین بلین: مهلا مسته فای بیسارانی تا حودودی ۱۰۹۰ ی مانگی ژیاوه.

نوسراوه کانی خوالیخوشبو (سیدطاهر هاشمی) سی مه به ستمان بورون ده کاته وه: ۱ - ناوی راست و دروستی باوکی مهلا مسته فای بیسارانی به نوسراوه ی که سی وه ک «مهلا محمه ده - ی قازی» که خوئی له بنه چه که ی ئه و بووه.

۲- ده و رانی ژیانی مهلا مسته فای بیسارانی.

۳- نادروستی قسه ی که سانی که رایانگه یانده وه، که بیسارانی مندالی نه بووه و ژنی نه هیئاوه. ههروه ک ده رکه وت مهلا مسته فای بیسارانی کورپی مهلا «قطب الدین» عه رب بن مهلا «شمس الدین» و له ناوایی بیساران له ناوایه کانی ژاوه رو - ی کوردستان یانزه فرسه خی جنوبی غه ربی شاری سنه له ۱۰۵۲ ی مانگی و ۱۶۴۱ ی زاینی له دایک بووه و له سه ره تاوه هه ره له بیساران ده سی کردوه به خویندن و له پاشان وه کو هه مو مهلا و فه قیی نیو کورده واری بو فیروبونی عیلم و زانین به فیترگه کانداهه راوه، له فیترگه ی گونده کانی ئه و ناوه ناوه و له هه ورامان و له حوجره ی فه قی یانی «پایگه لان» و «نودشه» زانست و زانین و عیلمی خویندوه و سه ره نجام له شاری سنه مه عارفی ئیسلامی سه رده می خوئی ته و او کردوه و ئیجازه ی مه لایه تی وه رگرتووه و گه راوه ته وه بو بیساران، خه ریکی ته دریس و کشت و کال و په ند دادانی

موسولمانانی ئەو ناوہ ناوہ بووہ و شیعریشی و تووہ.

هەندی رایان گە یاندوہ که بیسارانی لای عەلامە ی ناودار مەلاقاسم پایگەلانی دەر سی خویندوہ، بەلام ئەمە راست نییە چونکا حاجی مەلاقاسم لە سەتە ی سیانزە هەمی کوچیدا ژیاوہ.

زانایی بیسارانی لە عیلمی ئوصولی (فیقە) و فەلسە فە ی ئیسلامیدا

مەلا مستەفای بیسارانی لە زانستی ئوصولی (فیقە) ئیسلامی و زانستی فەلسە فە و کەلامدا، زۆر شارەزا و زانا بووہ. زۆر بە ی مەلاکانی هاوکاتی ئەو، وە ئەوانە ی بەدوای ئەودا هاتون بیسارانیا ن بە زانایە کی بە دەسەلات لە زانستی ئوصولی (فیقە) و فەلسە فە و کەلامدا، زانیوہ و بە تایبەت حە کیم مەولەوی کورد، بیسارانی بە زانایی بالادەست داناوہ و لەویش شوینی وەرگر تووہ.

بیسارانی زانایە کی پایە بەرز و تەرزوہ زۆریش شوخ و قسەخۆش بووہ. بیسارانی زۆر دەم بە پیکەنین و روگە ش بووہ، هەر وە کت لە هونراوہ کانی دەر دە کەوی، خاوەن بیروراییی، سەر بەخو بووہ و فیکریکی وردو قوول، دلیکی ناسک و هەستیکی بە تینی بووہ.

عیرفان و خواناسی لە شیعی بیسارانی دا

بیسارانی شیعی عیرفانی و خواناسی زۆرە، بو وینە لە پەرە ی او ۲ ی ئەم و تارەدا چەند شیعرمان لیکدا یوہ، هەر وایە کیکی دیکە لە غەزە لە عیرفانیە هەرە جوان و دل نشینە کانی بیسارانی ئەم غەزە لە یە کە پیشکە شتانی دە کە م کە بە ناوی (تەرسا بەردەنم) ناودارە:

تەرسا بەردەنم ...	راسەن سوژدە ی دەیر تەرسا بەردەنم
مە ی نە پای مە مەبر مە سجد وەردەنم	تەجدیدی مەزەهەب عیسا کەردەنم
فە توای بەر هە مەن گرتەنم نە گووش	دینم دان جەلای دینی مە ی فرۆش
کەردەنم نە دووش خەرقە ی رە هبانان	کیشانم جاروی دەوری بتخانان
ئانە گشت جە وەخت نادانیم بیەن	فەسلی (سەرمەستی) و جوانیم بیەن
ئیسە ها جە گشت پە شیمانیم بەرد	فەسلی پیریمەن جوانیم و یەرد